

قانون الحاق دولت جمهوری اسلامی ایران به کنوانسیون بین‌المللی آمادگی ، مقابله و همکاری در برابر آلودگی نفتی ۱ مصوب ۱۳۷۶/۴/۲۹

ماده واحده - به دولت جمهوری اسلامی ایران اجازه داده می‌شود به کنوانسیون بین‌المللی آمادگی، مقابله و همکاری در برابر آلودگی نفتی - مصوب سال یک هزار و سیصد و شصت و نه هجری شمسی ، برابر با سال یکهزار و نهصد و نود میلادی ، مشتمل بر یک مقدمه نوزده (۱۹) ماده و یک (۱) الحاقیه ملحق شود و اسناد مربوط را تسلیم نماید.

بسم الله الرحمن الرحيم

کنوانسیون بین‌المللی آمادگی ، مقابله و همکاری در برابر آلودگی نفتی مصوب ۱۳۶۹ هجری شمسی برابر با ۱۹۹۰ میلادی

اعضای کنوانسیون حاضر ،

با آگاهی نسبت به ضرورت حفظ محیط زیست انسانی بطور اعم و محیط زیست دریایی بطور اخص ، با شناسایی خطرات جدی که از طریق سوانح آلودگی نفتی از سوی کشتیها ، واحدهای دور از ساحل، بنادر دریایی و تجهیزات حمل و نقل نفت به محیط زیست دریایی تحمیل می‌شود ،

با در نظر گرفتن اهمیت اقدامات احتیاطی و بازدارنده در جلوگیری از آلودگی نفتی در وهله اول و ضرورت بکارگیری جدی اسناد بین‌المللی موجود در ارتباط با ایمنی دریایی و جلوگیری از آلودگی دریایی، به ویژه کنوانسیون بین‌المللی ایمنی جان افراد در دریا مصوب ۱۳۵۳ هجری شمسی برابر با ۱۹۷۴ با اصلاحات بعدی، و کنوانسیون بین‌المللی جلوگیری از آلودگی توسط کشتیها ، مصوب ۱۳۵۲ هجری شمسی برابر ۱۹۷۳ میلادی تعدیل شده توسط پروتکل مربوط به آن مصوب ۱۳۵۷ هجری شمسی برابر با ۱۹۷۸ میلادی با اصلاحات بعدی ، و همچنین توسعه سریع استانداردهای رو به رشد مربوط به طرح ، عملیات و نگهداری کشتیهای حامل نفت و واحدهای دور از ساحل ، همچنین با در نظر گرفتن اینکه ، در صورت وقوع سانحه آلودگی نفتی ، اقدام سریع و مؤثر جهت به حداقل رساندن خسارتی که ممکن است از چنین سانحه‌ای ناشی شود، حیاتی می‌باشد.

با تأکید بر اهمیت آمادگی مؤثر برای مبارزه با سوانح آلودگی نفتی و نقش مهمی که صنایع نفت و کشتیرانی در این خصوص دارند،

با شناسایی مجدد اهمیت کمکهای دوجانبه و همکاری بین‌المللی در زمینه موضوعاتی از جمله مبادله اطلاعات مربوط به قابلیت‌های کشورها برای مقابله با سوانح آلودگی نفتی ، تهیه طرحهای موارد پیش‌بینی نشده آلودگی نفتی ، مبادله گزارشهای سوانح مهمی که ممکن است محیط زیست دریایی یا خطوط ساحلی و منافع مربوطه کشورها را تحت تأثیر قرار دهد، و تحقیق و توسعه در ارتباط با وسایل مبارزه با آلودگی نفتی در محیط زیست دریایی،

و با توجه به اصل « آلوده‌کننده مسئول پرداخت است » به عنوان یک اصل کلی حقوق بین‌الملل محیط زیست، همچنین با توجه به اهمیت اسناد بین‌المللی در مورد مسئولیت و جبران خسارت ناشی از آلودگی نفتی ، از جمله کنوانسیون بین‌المللی مصوب ۱۳۴۸ هجری شمسی برابر با ۱۹۶۹ میلادی در مورد مسئولیت مدنی خسارات آلودگی نفتی ، کنوانسیون بین‌المللی مصوب ۱۳۵۰ هجری شمسی برابر با ۱۹۷۱ میلادی در مورد تأسیس صندوق بین‌المللی برای جبران خسارات ناشی از آلودگی نفتی، و نیاز مبرم با لازم‌الاجرا شدن هر چه سریع‌تر پروتکل‌های مصوب ۱۳۶۳ هجری شمسی برابر با ۱۹۸۴ میلادی مربوط به کنوانسیونهای فوق‌الذکر ،

با توجه بیشتر به اهمیت موافقتنامه‌ها و ترتیبات دوجانبه و چند جانبه از قبیل کنوانسیونها و موافقتنامه‌های منطقه‌ای ، با در نظر داشتن مقررات مربوط به کنوانسیون ملل متحد در مورد حقوق دریاها ، به ویژه بخش ۱۲ آن ،

با آگاهی از ضرورت گسترش همکاریهای بین‌المللی و افزایش قابلیت‌های موجود ملی ، منطقه‌ای و جهانی در زمینه آمادگی و مقابله با آلودگی نفتی و با توجه به نیاز ویژه کشورهای در حال توسعه و بخصوص کشورهای جزیره‌ای کوچک ،

با ملاحظه اینکه بهترین راه حصول این اهداف ، انعقاد یک کنوانسیون بین‌المللی در زمینه آمادگی ، مقابله و همکاری در برابر آلودگی نفتی می‌باشد ،
به ترتیب ذیل موافقت نمودند :

ماده ۱- کلیات

۱- اعضاء بطور انفرادی یا مشترک تعهد می‌نمایند که تمامی اقدامات لازم را طبق مفاد این کنوانسیون و الحاقیه آن برای آمادگی و مقابله با یک سانحه آلودگی نفتی انجام دهند.

۲- الحاقیه این کنوانسیون جزء لاینفک کنوانسیون را تشکیل داده و اشاره به کنوانسیون در عین حال اشاره به الحاقیه تلقی خواهد شد.

۳- این کنوانسیون در مورد هیچ کشتی جنگی ، شناور پشتیبانی نیروی دریایی یا دیگر کشتیهایی که تحت مالکیت یا بهره‌برداری یک کشور بوده و فی‌الحال صرفاً در اعمال غیر تجاری مورد استفاده قرار می‌گیرد، اعمال نخواهد گردید اما هر عضو با اتخاذ تدابیر لازمی که در عملیات یا قابلیت‌های عملیاتی اینگونه کشتی‌های تحت تملک یا بهره‌برداری آن عضو اختلال ایجاد ننماید ، تضمین خواهد نمود که چنین کشتیهایی تا آنجا که معقول و عملی باشد مطابق این کنوانسیون عمل نمایند.

ماده ۲- تعاریف

از نظر این کنوانسیون :

۱- « نفت » یعنی مواد نفتی به هر شکل از جمله نفت خام ، مواد سوختی ، لخته‌های نفتی ، مواد زائد نفتی و فرآورده‌های پالایش شده ،

۲- « سوانح آلودگی نفتی » یعنی اتفاق یا مجموعه‌ای از اتفاقات که دارای منشأ یکسان بوده که منجر به ریزش نفت شده یا ممکن است بشود و محیط زیست دریایی یا خطوط ساحلی یا منافع مربوط به یک یا چند کشور را مورد تهدید قرار داده و یا ممکن است مورد تهدید قرار دهد و مستلزم اقدام اضطراری یا واکنش فوری دیگری باشد.

۳- « کشتی » یعنی شناور از هر نوع که در محیط زیست دریایی فعالیت می‌کند و شامل قایق‌های هایدرو فویل ، هاورکرافتها ، زیردریایی‌ها یا قایق‌های سیار از هر نوع می‌گردد.

۴- « واحد دریایی » یعنی تأسیسات یا سازه‌های ثابت یا شناوری که برای اکتشاف و استخراج یا تولید نفت یا گاز یا تخلیه و بارگیری نفت به کار گرفته می‌شود.

۵- « بنادر و تأسیسات حمل و نقل نفت » یعنی آن تأسیساتی که خطر سانحه آلودگی نفتی را در بر داشته و از جمله شامل بنادر، پایانه‌های نفتی ، خطوط لوله و دیگر تأسیسات تخلیه و بارگیری نفت می‌گردد.

۶- « سازمان » یعنی سازمان بین‌المللی دریانوردی .

۷- « دبیر کل » یعنی دبیر کل سازمان .

ماده ۳- طرح‌های اضطراری آلودگی نفتی

۱-

الف - هر عضو کشتیهایی را که محق به برافراشتن پرچم آن هستند ملزم خواهد نمود که طرح اضطراری آلودگی نفتی در کشتی را که مقررات مصوب سازمان برای این منظور مقرر کرده ، طبق مقررات مزبور داشته باشند.

ب - کشتی که ملزم به داشتن طرح اضطراری آلودگی در کشتی بر طبق جزء (الف) می‌باشد ، هنگام حضور در یک بندر یا یک پایانه دریایی تحت حاکمیت یکی از اعضاء طبق روش‌های مندرج در موافقتنامه‌های بین‌المللی موجود یا قوانین ملی آن عضو مشمول بازرسی مأمورانی که توسط عضو مزبور بطور مقتضی اختیار یافته‌اند، خواهد بود.

۲- هر کشور عضو باید گردانندگان واحدهای دریایی تحت حاکمیت خود را ملزم به داشتن طرح‌های اضطراری آلودگی نفتی کند که هماهنگ سیستم ملی ایجاد شده طبق ماده (۶) بوده و طبق روش‌های وضع شده توسط مقامات ملی ذیصلاح به تصویب رسیده باشد.

۳- هر کشور عضو باید مقامات یا گردانندگان بنادر دریایی یا تأسیسات تخلیه و بارگیری نفتی تحت حاکمیت خود را به گونه‌ای که مناسب می‌داند به داشتن طرحهای اضطراری آلودگی نفتی یا ترتیبات مشابهی که هماهنگ با سیستم ملی ایجاد شده که طبق ماده (۶) بوده و طبق روشهای وضع شده توسط مقامات ملی دیصلاح به تصویب رسیده باشد، ملزم نماید.

ماده ۴- تشریفات گزارش آلودگی نفتی

۱- هر عضو باید :

الف - فرماندهان کشتی‌ها یا سایر افراد مسئول کشتیهای تحت پرچم خود و افراد مسئول واحدهای دریایی تحت صلاحیت خود را ملزم نماید که بدون هیچ تأخیری هرگونه اتفاق در کشتی یا واحدهای دریایی خود را که متضمن ریزش نفتی یا احتمال ریزش نفتی هستند، به مراجع زیر گزارش نمایند :

۱- در مورد کشتی ، به نزدیکترین کشور ساحلی ،

۲- در مورد واحدهای دریایی ، به کشور ساحلی که واحد ، تحت صلاحیت آن است.

ب - فرماندهان یا دیگر افراد مسئول کشتیهای تحت پرچم و افراد مسئول واحدهای دریایی تحت صلاحیت خود را ملزم نماید که بدون هیچ تأخیری هرگونه اتفاق مورد مشاهده در دریا را که متضمن ریزش یا وجود نفت باشد، به مراجع زیر گزارش نمایند :

۱- در مورد کشتی ، به نزدیکترین کشور ساحلی ،

۲- در مورد واحد دریایی، به کشور ساحلی که واحد ، تحت صلاحیت آن است.

ج - افراد مسئول بنادر و تأسیسات تخلیه و بارگیری نفت تحت صلاحیت خود را ملزم نماید بدون تأخیر هرگونه اتفاقی که متضمن ریزش یا احتمال ریزش نفت یا وجود نفت باشد را به مقامات ملی دیصلاح ، گزارش نمایند.

د - به شناورها یا هواپیماهای بازرسی دریایی و دیگر سرویسهای خدماتی ذیربط یا مقامات خود دستور دهد بدون تأخیر هرگونه حادثه مورد مشاهده در دریا یا در بندر یا تأسیسات تخلیه و بارگیری نفت که متضمن ریزش نفت یا وجود نفت باشد را به مقامات ملی دیصلاح یا بنا به مورد به نزدیکترین کشور ساحلی گزارش نمایند.

هـ - از خلبانان هواپیماهای کشوری که بخواهد که بدون تأخیر هر گونه حادثه مورد مشاهده در دریا را که متضمن ریزش نفت یا وجود نفت باشد را به نزدیکترین کشور ساحلی گزارش نمایند.

۲- گزارشهای تهیه شد به موجب ردیف (۱) جزء (الف) بند (۱) باید مطابق الزامات تدوین شده توسط سازمان تهیه گردیده و براساس دستورالعملها و اصول کلی مصوب سازمان باشند گزارشهای تهیه شده به موجب ردیف (۲) جزء (الف) و جزءهای (ب) ، (ج) و (د) بند (۱) باید تا جایی که لازم است مطابق دستورالعملها و اصول کلی مصوب سازمان، تدوین گردد.

ماده ۵- اقدام در صورت دریافت گزارش آلودگی نفتی

۱- هرگاه عضوی گزارشی را که در ماده (۴) به آن اشاره شده یا اطلاعات مربوط به آلودگی که توسط دیگر منابع تهیه گردیده است ، دریافت نماید باید :

الف - حادثه را به منظور تعیین اینکه سانحه ، آلودگی نفتی است یا خیر مورد ارزیابی قرار دهد.

ب - ماهیت ، وسعت و عواقب احتمالی سانحه آلودگی نفتی را مورد ارزیابی قرار دهد و

ج - سپس بدون تأخیر تمامی کشورهای را که منافع آنها به وسیله چنین سانحه آلودگی نفتی تحت تأثیر یا احتمالاً تحت تأثیر قرار می‌گیرد ، همراه با موارد زیر تا زمان خاتمه به عمل آمده برای مقابله با سانحه یا تصمیم کشورهای مزبور برای اقدام مشترک مطلع سازد.

۱- جزئیات ارزیابی‌های خود و هر اقدامی را که جهت مقابله با حادثه آلودگی نفتی انجام داده یا قصد انجام آن را دارد،

و

۲- اطلاعات اضافی در صورت اقتضاء ،

۳- در صورتی که شدت چنین سانحه آلودگی نفتی ایجاب کند آن عضو باید مستقیم یا در صورت اقتضاء از طریق سازمان یا ترتیبات منطقه‌ای مربوط اطلاعات مورد اشاره در جزءهای (ب) و (ج) بند (۱) را در اختیار سازمان قرار دهد.

۳- در صورتی که شدت چنین سانحه نفتی ایجاب کند، از سایر کشورهای متأثر از این سانحه درخواست می‌شود بطور مستقیم یا در صورت اقتضاء، از طریق سازمان یا ترتیبات منطقه‌ای مربوط ارزیابی خود را از میزان تهدید منافعشان و هرگونه اقدام به عمل آمده و اقدامات موردنظر به اطلاع سازمان برسانند.

۴- اعضاء تا آنجا که عملی باشد، باید سیستم گزارش‌دهی تدوین شده توسط سازمان را هنگام مبادله اطلاعات و ارتباط با دیگر کشورها و سازمان، مورد استفاده قرار دهند.

ماده ۶- سیستم‌های ملی و منطقه‌ای برای آمادگی و مقابله

۱- هر عضو باید یک سیستم ملی جهت مقابله سریع و مؤثر با سوانح آلودگی نفتی ایجاد نماید. این سیستم حداقل باید شامل موارد ذیل باشد :

الف - تعیین موارد زیر :

۱- مقام یا مقامات ذیصلاح ملی با مسئولیت آمادگی و مقابله با آلودگی نفتی ،

۲- نقطه یا نقاط تماس عملیاتی ملی که مسئول دریافت و انتقال گزارشات آلودگی نفتی مندرج در ماده (۴) باشد ، و

۳- مقامی که مجاز باشد از طرف آن کشور، درخواست کمک نموده یا در مورد ارائه کمک درخواست شده تصمیم‌گیری نماید.

ب - طرح ملی مقابله با موارد پیش‌بینی نشده برای آمادگی و مقابله که شامل روابط سازمانی نهادهای مختلف درگیر (اعم از عمومی یا خصوصی) با مدنظر قرار دادن دستورالعمل‌های تدوین شده توسط سازمان .

۲- به علاوه ، هر عضو در چارچوب تواناییهای خود بطور انفرادی یا از طریق همکاری دو جانبه یا چندجانبه و در صورت اقتضاء، با همکاری صنایع نفت و کشتیرانی، مقامات بندری و سایر مؤسسات مربوط ، باید موارد ذیل را ایجاد نماید :

الف - حداقل سطح تجهیزات از قبل مستقر شده جهت مقابله با ریزش نفت ، متناسب با خطر احتمالی، و برنامه‌هایی برای استفاده از آنها ،

ب - برنامه تمرینات برای سازمانهای مقابله با آلودگی نفتی و آموزش پرسنل مربوط ،

ج - طرحهای تفصیلی و قابلیت‌های ارتباطی برای مقابله با یک سانحه آلودگی نفتی ، چنین قابلیت‌هایی بطور مداوم باید قابل دسترسی باشند ، و

د - نظام و ترتیبی جهت هماهنگ کردن مقابله با یک سانحه آلودگی نفتی ، در صورت اقتضاء ، با قابلیت‌های بسیج منابع مورد لزوم ،

۳- هر عضو باید تضمین نماید که اطلاعات جاری بطور مستقیم یا از طریق سازمان یا تشکیلات منطقه‌ای مربوط در رابطه با موارد ذیل به سازمان ارائه شده است :

الف - موقعیت ، داده‌های مخابراتی و در صورت عملی بودن ، محدوده مسئولیت مقامات و مؤسسات ذکر شده در جزء (الف) بند (۱) ،

ب - اطلاعات مربوط به تجهیزات مقابله با آلودگی و نظر تخصصی در رشته‌های مربوط به مقابله با آلودگی نفتی و نجات دریایی که در صورت درخواست سایر کشورها می‌تواند قابل دسترسی باشد ،

ج - طرح ملی عضو برای مقابله با موارد پیش‌بینی نشده

ماده ۷- همکاری بین‌المللی جهت مقابله با آلودگی

۱- اعضاء موافقت می‌نمایند که ، با توجه به تواناییها و موجود بودن منابع مربوط خود ، بنا به تقاضای هر عضوی که از سانحه آلودگی نفتی متأثر شده یا احتمال دارد تحت تأثیر قرار گیرد با آن عضو همکاری نموده و خدمات مشورتی ،

پشتیبانی و تجهیزات فنی به منظور مقابله با سانحه آلودگی نفتی، در صورتی که شدت چنین حادثه‌ای اقتضاء کند به آن ارائه نمایند، تأمین هزینه‌های چنین کمکی براساس مفاد الحاقیه این کنوانسیون انجام خواهد شد.

۲- عضوی که تقاضای کمک نموده است می‌تواند از سازمان بخواهد تا جهت مشخص نمودن منابع مالی موقت برای هزینه‌های مندرج در بند (۱)، کمک نماید.

۳- طبق موافقتنامه‌های قابل اعمال بین‌المللی، هر عضو باید اقدامات حقوقی یا اداری لازم را جهت تسهیل موارد ذیل به عمل آورد:

الف - ورود و خروج کشتیها، هواپیماها و سایر وسایل حمل و نقل مورد استفاده برای مقابله با یک سانحه آلودگی نفتی و بهره‌برداری از آنها در سرزمین خود یا حمل کارکنان، کالا، مواد و تجهیزات لازم جهت مقابله با یک چنین سانحه‌ای، و

ب - نقل و انتقال سریع افراد، کالاها، مواد تجهیزات مندرج در جزء (الف) به داخل، در داخل و به خارج از سرزمین خود.

ماده ۸ - تحقیق و توسعه

۱- اعضاء موافقت می‌نمایند تا بطور مستقیم یا در صورت اقتضاء از طریق سازمان یا سازمانها یا ترتیبات منطقه‌ای مربوط جهت ارتقای و مبادله نتایج برنامه‌های تحقیق و توسعه مربوط به گسترش آخرین پیشرفته‌ها در زمینه آمادگی و مقابله با آلودگی نفتی - از جمله فن‌آوریها و فنون بازرسی، بازراندگی، جمع‌آوری، متفرق‌سازی، پاک‌سازی و راههای دیگری کاهش تا تعدیل اثرات آلودگی نفتی - و جهت اعاده وضع سابق، همکاری نمایند.

۲- برای این منظور، اعضاء تعهد می‌نمایند که بطور مستقیم یا در صورت اقتضاء از طریق سازمان یا سازمانها یا ترتیبات منطقه‌ای مربوط، ارتباط لازم را بین مؤسسات تحقیقاتی اعضاء برقرار نمایند.

۳- اعضاء موافقت می‌نمایند که بطور مستقیم یا از طریق سازمان یا سازمانها و یا ترتیبات منطقه‌ای مربوط در صورت اقتضاء جهت ترغیب برگزاری مرتب سمپوزیوم‌های بین‌المللی در موضوعات مربوط از جمله پیشرفته‌های فن‌آوری در زمینه تجهیزات و فنون مبارزه با آلودگی نفتی همکاری نمایند.

۴- اعضاء موافقت می‌نمایند که از طریق سازمان یا سازمانهای بین‌المللی ذیصلاح توسعه استانداردهای مربوط به تجهیزات و فنون سازگار مقابله با آلودگی نفتی را تشویق نمایند.

ماده ۹ - همکاری فنی

۱- اعضاء تعهد می‌نمایند که بطور مستقیم یا از طریق سازمان و سایر نهادهای بین‌المللی در صورت اقتضاء در رابطه با آمادگی و مقابله با آلودگی نفتی در موارد زیر به اعضایی که تقاضای کمک فنی می‌نمایند، کمک نمایند:

الف - آموزش کارکنان،

ب - اطمینان از موجود بودن فن‌آوری، تجهیزات و تأسیسات مربوط،

ج - تسهیل سایر اقدامات و ترتیبات جهت آمادگی و مقابله با سوانح آلودگی نفتی، و

د - انجام برنامه‌های مشترک تحقیق و توسعه.

۲- اعضاء تعهد می‌نمایند که با توجه به قوانین، مقررات و سیاستهای ملی خود به طور فعال در زمینه انتقال فن‌آوری در رابطه با آمادگی و مقابله با آلودگی نفتی همکاری نمایند.

ماده ۱۰- ترغیب همکاریهای دوجانبه و چندجانبه در زمینه آلودگی و مقابله.

اعضاء باید مساعی خود را جهت انعقاد موافقتنامه‌های دوجانبه یا چندجانبه برای آمادگی و مقابله با آلودگی نفتی بکار گیرند. نسخه‌های موافقتنامه‌های مزبور باید به سازمان ارائه گردد تا در صورت تقاضا در اختیار اعضاء قرار گیرد.

ماده ۱۱- ارتباط با سایر کنوانسیونها و موافقتنامه‌های بین‌المللی

هیچیک از مفاد این کنوانسیون نباید به نحوی تفسیر گردد که منجر به تغییر حقوق یا تعهدات هریک از اعضاء به موجب سایر کنوانسیونها یا موافقتنامه‌های بین‌المللی شود

ماده ۱۲ - ترتیبات نهادی

۱- اعضاء « سازمان » را مشروط بر موافقت آن و موجود بودن منابع کافی جهت اداره فعاليت، برای وظايف و فعاليتهاى زیر برمی گزینند :

الف - خدمات اطلاعاتی :

۱- دریافت ، مقایسه و انتشار اطلاعات تهیه شده توسط اعضاء و اطلاعات مربوط ارائه شده توسط دیگر منابع ، و

۲- ارائه کمک جهت مشخص نمودن منابع مالی موقت هزینه ها ،

ب - تعلیم و آموزش :

۱- ترغیب آموزش در زمینه آمادگی و مقابله با آلودگی نفتی ،

۲- ترغیب برگزاری سمپوزیومهای بین المللی ،

ج - خدمات فنی :

۱- تسهیل همکاری در زمینه تحقیق و توسعه

۲- ارائه طریق به کشورهایی که در صدد ایجاد قابلیتهای مقابله ملی یا منطقه ای هستند ، و

۳- تجزیه و تحلیل اطلاعات تهیه شده توسط اعضاء و اطلاعات مربوط تهیه شده توسط دیگر منابع و ارائه طریق اطلاعات به کشورها .

د - کمکهای فنی :

۱- تسهیل تهیه کمکهای فنی به کشورهایی که در صدد ایجاد قابلیتهای مقابله ملی یا منطقه ای هستند ،

۲- تسهیل تأمین کمک و مشاوره فنی بنا به تقاضای کشورهایی که با سوانح عمده آلودگی نفتی مواجه شده اند.

۲- در اجرای فعالیتهای مشخص شده در این ماده، سازمان تلاش خواهد نمود تا قابلیت کشورها را بطور انفرادی از طریق ترتیبات منطقه ای جهت آمادگی و مقابله با سوانح آلودگی نفتی ، با استفاده از تجارب کشورها ، موافقتنامه های منطقه ای و ترتیبات صنعتی و با امعان نظر ویژه به نیازهای کشورهای در حال توسعه ، تقویت نماید.

۳- مفاد این ماده مطابق با برنامه ای که توسط سازمان تهیه و مرتباً مورد تجدیدنظر قرار می گیرد به مورد اجرا گذاشته خواهد شد.

ماده ۱۳- ارزیابی کنوانسیون

اعضاء در چارچوب سازمان مؤثر بودن کنوانسیون را در پرتو اهداف آن ، بخصوص با توجه به اصول مربوط به همکاری و کمک مورد ارزیابی قرار خواهند داد.

ماده ۱۴- اصلاحات

۱- این کنوانسیون طبق یکی از روشهای مشخص شده در ذیل می تواند اصلاح گردد.

۲- اصلاح بعد از بررسی توسط سازمان :

الف - هر اصلاحیه پیشنهادی توسط یکی از اعضای کنوانسیون باید به سازمان تسلیم و توسط دبیرکل بین تمامی اعضای سازمان و تمامی اعضاء حداقل شش ماه قبل از بررسی آن ، توزیع گردد.

ب - هر اصلاحیه ای که به شکل فوق پیشنهاد و توزیع گردیده بایستی به کمیته حفاظت از محیط زیست دریایی سازمان جهت بررسی تسلیم گردد.

ج - اعضای کنوانسیون اعم از عضو یا غیرعضو سازمان اجازه خواهند داشت که در جریان رسیدگی کمیته حفاظت از محیط زیست دریایی شرکت نمایند.

د - اصلاحیه ها فقط با اکثریت دو سوم اعضای حاضر و رأی دهنده کنوانسیون به تصویب خواهد رسید.

ه - اگر اصلاحیه ها طبق جزء (د) به تصویب برسند ، توسط دبیرکل به تمامی اعضای کنوانسیون جهت پذیرش ارسال خواهد شد.

۱- اصلاحیه یک ماده یا الحاقیه کنوانسیون در تاریخی پذیرفته شده تلقی خواهد شد که توسط دو سوم اعضا پذیرفته شود.

۲- اصلاحیه یک ضمیمه در پایان دوره‌ای که در زمان تصویب آن توسط کمیته حفاظت از محیط زیست دریایی تعیین شده، و کمتر از ده ماه نیز نمی‌تواند باشد، پذیرفته شده تلقی خواهد شد. مگر اینکه در طول این مدت ف مخالفت حداقل یک سوم اعضا به دبیرکل اعلام شده باشد.

ز -

۱- اصلاحیه یک ماده، یا الحاقیه کنوانسیون که طبق ردیف (۱) جزء (و) بند (۱) پذیرفته شده باشد شش ماه، پس از تاریخی که در این تاریخ پذیرفته شده تلقی می‌گردد نسبت به اعضای که دبیرکل را از پذیرش آن توسط خود مطلع ساخته‌اند لازم‌الاجرا خواهد گردید.

۲- اصلاحیه یک ضمیمه که طبق ردیف (۲) جزء (و) پذیرفته شده است شش ماه بعد از تاریخی که در آن تاریخ پذیرفته شده تلقی می‌گردد. نسبت به تمامی اعضا به استثنای اعضای که پیش از این تاریخ مخالفت خود را اعلام نموده‌اند لازم‌الاجرا خواهد شد. هر عضو در هر زمان می‌تواند مخالفت اعلام شده قبلی خود را با تسلیم اعلامیه‌ای دال بر این موضوع به دبیرکل، پس بگیرد.

۳- اصلاح توسط یک کنفرانس:

الف - بنا به تقاضای یکی از اعضا، که حداقل مورد تأیید یک سوم اعضا باشد، دبیرکل کنفرانسی از اعضای کنوانسیون را جهت بررسی اصلاحات کنوانسیون برگزار خواهد کرد.

ب - اصلاحیه‌ای که توسط اکثریت دو سوم اعضای حاضر و رأی‌دهنده چنین کنفرانسی تصویب شود، توسط دبیرکل جهت پذیرش به تمامی اعضا ارسال خواهد شد.

ج - به جز هنگامی که کنفرانس طور دیگری تصمیم‌گیری نماید، اصلاحیه طبق مراحل مشخص شده در جزءهای (و) و (ز) بند (۲) پذیرفته شده تلقی شده و لازم‌الاجرا خواهد شد.

۴- تصویب و لازم‌الاجرا شدن یک اصلاحیه که منجر به اضافه نمودن یک الحاقیه یا یک ضمیمه می‌شود تابع روش قابل اعمال در مورد اصلاحیه الحاقیه خواهد بود.

۵- هر عضوی که اصلاحیه یک ماده یا الحاقیه را به موجب ردیف (۱) جزء (و) بند (۲) یا اصلاحیه‌ای که منجر به اضافه کردن یک الحاقیه یا یک ضمیمه به موجب بند (۴) را نپذیرفته است یا مخالفت خود در مورد اصلاحیه یک ضمیمه را به موجب ردیف (۲) جزء (و) بند (۲) ارسال داشته است، با آن به عنوان غیرعضو فقط از نظر بکارگیری چنین اصلاحیه‌ای رفتار خواهد شد. چنین رفتاری با تسلیم اطلاعیه پذیرش طبق ردیف (۱) جزء (و) بند (۲) یا استرداد مخالفت طبق ردیف (۲) جزء (ز) بند (۲)، خاتمه خواهد یافت.

۶- دبیرکل تمامی اعضا را از هر اصلاحیه‌ای که طبق این ماده لازم‌الاجرا می‌شود به علاوه تاریخی که در آن اصلاحیه لازم‌الاجرا می‌گردد مطلع خواهد ساخت.

۷- هر اطلاعیه پذیرش، مخالفت، استرداد مخالفت به یک اصلاحیه به موجب این ماده باید بطور کتبی به دبیرکل اطلاع داده شود، وی اعضا را از اطلاعیه مزبور و تاریخ وصول آن مطلع خواهد ساخت.

۸- ضمیمه کنوانسیون فقط باید حاوی مقرراتی باشد که ماهیت فنی دارند.

ماده ۱۵ - امضاء، تنفیذ، پذیرش، تصویب و الحاق

۱- این کنوانسیون جهت امضاء در مقر سازمان از تاریخ ۹ آذرماه ۱۳۶۹ هجری شمسی برابر با ۳۰ نوامبر ۱۹۹۰ میلادی تا ۱۸ آذرماه ۱۳۷۰ هجری شمسی برابر با ۲۹ نوامبر ۱۹۹۱ میلادی مفتوح می‌باشد و بعد از آن جهت الحاق مفتوح خواهد ماند. هر کشوری می‌تواند از یکی از راههای زیر عضو این کنوانسیون گردد:

الف - امضاء بدون حق شرط در مورد تنفیذ، پذیرش یا تصویب یا

ب - امضاء به شرط تنفیذ، پذیرش یا تصویب که متعاقب آن تنفیذ، پذیرش یا تصویب صورت بگیرد.

ج - الحاق

۲- تنفیذ، پذیرش، تصویب یا الحاق با تودیع سندی دال بر آن به دبیر کل، نافذ خواهد شد.

ماده ۱۶ - لازم‌الاجرا شدن

۱- کنوانسیون (۱۲) ماه بعد از تاریخی که حداقل (۱۵) کشور بدون حق شرط در مورد تنفیذ، پذیرش یا تصویب آن را امضاء کرده باشند یا اسناد لازم برای تنفیذ پذیرش، تصویب یا الحاق را طبق ماده (۱۵) تودیع کرده باشند، لازم‌الاجرا خواهد شد.

۲- برای کشورهایی که سند تنفیذ، پذیرش، تصویب یا الحاق مربوط به این کنوانسیون را بعد از انجام الزامات لازم‌الاجرا شدن آن ولی قبل از تاریخ لازم‌الاجرا شدن تودیع کرده باشند، تنفیذ، پذیرش، تصویب یا الحاق در تاریخ لازم‌الاجرا شدن این کنوانسیون یا سه ماه بعد از تاریخ تودیع سند، هر کدام که دیرتر باشد نافذ خواهد شد.

۳- برای کشورهایی که سند تنفیذ، پذیرش، تصویب یا الحاق را بعد از تاریخی که در آن کنوانسیون لازم‌الاجرا شده تودیع نموده‌اند، این کنوانسیون سه ماه بعد از تاریخ تودیع سند نافذ خواهد شد.

۴- بعد از تاریخی که اصلاحیه این کنوانسیون به موجب ماده (۱۴) پذیرفته شده تلقی گردید. هر سند تنفیذ، پذیرش، تصویب یا الحاق تودیع شده به منزله پیوستن به کنوانسیون اصلاح شده تلقی خواهد گردید.

ماده ۱۷ - انصراف

۱- این کنوانسیون برای هر عضوی بعد از بازگشت پنج سال از تاریخی که این کنوانسیون برای آن عضو لازم‌الاجرا شده است می‌تواند مورد انصراف قرار گیرد.

۲- انصراف یا اعلام کتبی به دبیرکل نافذ خواهد شد.

۳- انصراف (۱۲) ماه بعد از دریافت اعلامیه انصراف توسط دبیرکل یا بعد از گذشت هر مدت طولانی‌تری که ممن است در اعلامیه مشخص شده باشد، نافذ خواهد شد.

ماده ۱۸ - امین اسناد.

۱- این کنوانسیون نزد دبیرکل تودیع می‌گردد.

۲- دبیرکل باید:

الف - تمامی کشورهایی که این کنوانسیون را امضاء نموده یا به آن ملحق شده‌اند از موارد زیر مطلع نماید:

۱- هر امضاء جدید یا تودیع سند تنفیذ، پذیرش، تصویب یا الحاق، همراه تاریخ مربوط به آن.

۲- تاریخ لازم‌الاجرا شدن این کنوانسیون، و

۳- تودیع هر سند انصراف از این کنوانسیون همراه با تاریخ دریافت و تاریخی که انصراف نافذ خواهد شد.

ب - نسخه‌های اصلی مصدق این کنوانسیون را به دولتهای تمامی کشورهایی که این کنوانسیون را امضاء نموده یا به آن ملحق شده‌اند ارسال نماید.

۳- به محض لازم‌الاجرا شدن کنوانسیون یک نسخه اصل مصدق آن توسط امین اسناد طبق ماده (۱۰۲) منشور ملل متحد به دبیرکل سازمان ملل متحد جهت ثبت و انتشار ارسال خواهد گردید.

ماده ۱۹ - زبانها

این کنوانسیونها در یک نسخه اصلی به زبانهای عربی، چینی، انگلیسی، فرانسوی، روسی و اسپانیایی تهیه شده و هر متن از اعتبار یکسان برخوردار است.

در تأیید مراتب فوق، امضاءکنندگان ذیل که از طرف دولتهای متبوع خود برای این منظور مجاز شده‌اند، این کنوانسیون را امضاء می‌نمایند.

تنظیم شده در لندن به تاریخ نهم آذرماه یکهزار و سیصد و شصت و نه هجری شمسی برابر با سی‌ام نوامبر یکهزار و نهصد و نود میلادی

الحاقیه

تأمین هزینه‌های کمک

۱-

الف - چنانچه موافقتنامه‌ای مربوط به ترتیبات مالی حاکم بر اقدامات اعضاء در برخورد با سوانح آلودگی نفتی، قبل از سانحه آلودگی نفتی به صورت دو جانبه منعقد نشده باشد، اعضاء هزینه‌های اقدامات مربوط خود را در برخورد با آلودگی بر طبق ردیف (۱) یا (۲) زیر به عهده خواهند گرفت:

۱- اگر اقدام توسط یک عضو بنا به درخواست صریح عضو دیگر صورت گرفته باشد، عضو درخواست‌کننده هزینه اقدام عضو کمک‌کننده را تأمین خواهد کرد. عضو در درخواست‌کننده می‌تواند تقاضای خود را در هر زمانی ملغی سازد، اما در چنین موردی آن عضو باید هزینه‌هایی که عضو کمک‌کننده پیش از این متحمل یا تعهد نموده است، به عهده بگیرد.

۲- اگر اقدام بنا به ابتکار خود یک عضو صورت گرفته باشد، آن عضو هزینه‌های اقدام خود را به عهده خواهد گرفت.
ب - اصول وضع شده در جزء (الف) مجری خواهد بود مگر آنکه اعضای مربوط در هر مورد خاصی طور دیگر موافقت کرده باشند.

۲- اگر طور دیگری موافقت نشده باشد، هزینه‌های اقدام صورت گرفته توسط یک عضو بنا به درخواست عضو دیگر بر طبق قوانین و رویه جاری عضو کمک‌کننده در رابطه با تأمین اینگونه هزینه‌ها بطور کامل محاسبه خواهد شد.

۳- عضو درخواست‌کننده کمک و عضو کمک‌کننده در صورت انقضای جهت انجام هر اقدامی برای پاسخگویی به ادعای جبران خسارت همکاری خواهند کرد. برای این منظور، آنها توجه کافی به رژیم‌های حقوقی موجود معطوف خواهند داشت، هرگاه اقدامی که بدین صورت انجام گرفته اجازه جبران کامل هزینه صرف شده در عملیات کمک‌رسانی را ندهد، عضو درخواست‌کننده کمک می‌تواند از عضو کمک‌کننده بخواهد که از تأمین هزینه‌هایی که از مبالغ جبران شده تجاوز می‌نماید صرف‌نظر کند یا هزینه‌هایی که طبق بند (۲) محاسبه شده‌اند را کاهش دهد. آن عضو همچنین می‌تواند تقاضای تعویض تأمین چنین هزینه‌هایی را بنماید. در هنگام بررسی چنین تقاضایی، اعضای کمک‌کننده باید توجه کافی به نیازهای کشورهای در حال توسعه معطوف نمایند.

۴- مفاد این کنوانسیون نباید به هیچ وجه به عنوان ضایع‌کننده حقوق اعضاء در تأمین هزینه‌های اقدامات مربوط به مقابله با آلودگی یا تهدید ناشی از آلودگی به موجب دیگر مقررات و قواعد قابل اعمال و حقوق داخلی و بین‌المللی از طرفهای ثالث تفسیر شود. کنوانسیون بین‌المللی مسئولیت مدنی ناشی از خسارات آلودگی نفتی مصوب ۱۳۴۸ هجری شمسی برابر با ۱۹۶۹ میلادی و کنوانسیون بین‌المللی مربوط به ایجاد صندوق بین‌المللی برای جبران خسارت آلودگی نفتی یا هر اصلاحیه بعدی این کنوانسیون‌ها باید مورد توجه ویژه قرار گیرند.

ت. ۱۳۹۱/۳

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ

کنوانسیون بین المللی

آمادگی، مقابله و همکاری در برابر آلودگی نفتی (OPRC)
(۱۹۹۰)

**INTERNATIONAL CONVENTION ON
OIL POLLUTION PREPAREDNESS
RESPONSE AND CO-OPERATION, 1990
(OPRC)**

سازمان بنادر و کشتیرانی

عنوان: کنوانسیون بین‌المللی آمادگی، مقابله و همکاری در برابر آلودگی نفتی (OPRC) ۱۹۹۰
تهیه و تنظیم: اداره کل سازمانهای تخصصی و بین‌المللی
ناشر: روابط عمومی و امور بین‌الملل سازمان بنادر و کشتیرانی
شمارگان: ۲۰۰۰ نسخه

نوبت چاپ: اول - زمستان ۱۳۸۱

چاپ: چاپخانه سازمان فرهنگی سیاحتی کوثر

حق چاپ برای ناشر محفوظ است

مقدمه:

کنوانسیون بین المللی آمادگی، مقابله و همکاری در برابر آلودگی نفتی در پی حادثه‌ای که برای نفتکش EXXON VALDEZ پدید آمد، در سال ۱۹۹۰ میلادی به تصویب سازمان بین المللی دریانوردی رسید و در سال ۱۹۹۵ میلادی لازم الاجرا شد.

تأکید اصلی این کنوانسیون بر اقدام سریع و مؤثر در صورت وقوع سانحه آلودگی نفتی به منظور جلوگیری از ورود خسارات جبران‌ناپذیر به کشتی‌ها، تاسیسات دریایی، بنادر، تجهیزات تخلیه و بارگیری نفت و همچنین فراهم نمودن زمینه‌های لازم برای همکاری‌های بین المللی جهت مقابله با بروز حوادث ناشی از آلودگی نفتی است.

اهم اهدافی که کنوانسیون در پی تحقق آنها می‌باشد عبارتند از:

- گزارش سوانح آلودگی نفتی به نزدیکترین کشور ساحلی یا مقام ذیصلاح توسط کشتی‌ها، واحدهای دریایی، هواپیماها، بنادر و تاسیسات تخلیه و بارگیری نفت و در صورت نیاز گزارش سانحه به کشورهای مجاور که در معرض خطر باشند.

- داشتن طرح اضطراری مقابله با آلودگی نفتی بر روی کشتی دولت‌های عضو.

- همکاری منطقه‌ای و بین المللی و کمک همه جانبه کشورها در مقابله با سوانح

آلودگی نفتی و جمع‌آوری آنها

- تهیه طرح ملی مقابله با آلودگی نفتی با مشارکت کلیه ارگان‌های ذیربط.

- ایجاد سیستم ملی برای مقابله سریع و مؤثر با سوانح آلودگی نفتی.

- ارائه کمک‌های فنی و تجهیزاتی به کشورهای عضو.

- تحقیق در زمینه پیشرفت‌های تکنولوژی از راه برگزاری سمپوزیوم‌های

بین المللی و مبادله نتایج و تحقیقات و برنامه‌های توسعه.

لایحه الحاق دولت جمهوری اسلامی ایران به کنوانسیون OPRC در ۲۹ تیر ماه

۱۳۷۶ به تصویب مجلس شورای اسلامی رسید و بعد از طی مراحل اعلام و انتشار، از تاریخ ۴ خرداد ۱۳۷۷ برای جمهوری اسلامی ایران لازم الاجرا شده است.

مجلد حاضر حاوی متن کنوانسیون بین المللی آمادگی، مقابله و همکاری در برابر آلودگی نفتی OPRC ۱۹۹۰ و ترجمه آن جهت آشنایی هرچه بیشتر دریانوردان عزیز و متخصصان محیط زیست دریایی و تمامی دست اندرکاران امور دریایی کشور که به نحوی با اینگونه قوانین و مقررات در ارتباط هستند چاپ و منتشر می‌گردد. امید آنکه مورد توجه و استفاده قرار گیرد.

سازمان بنادر و کشتیرانی

کنوانسیون بین‌المللی آمادگی، مقابله و همکاری در برابر آلودگی نفتی ۱

کنوانسیون بین‌المللی آمادگی، مقابله و همکاری در برابر آلودگی نفتی ۱۹۹۰

اعضای متعاقد به کنوانسیون حاضر،

با آگاهی نسبت به ضرورت حفظ محیط زیست انسانی به طور اعم و محیط زیست دریایی به طور اخص،

با اذعان به تهدید جدی محیط زیست دریایی توسط سوانح آلوده کننده نفتی کشتیها، واحدهای دور از ساحل، بنادر دریایی و تجهیزات حمل و نقل نفت، با در نظر گرفتن اهمیت اقدامات احتیاطی و بازدارنده در جلوگیری از آلودگی نفتی در وهله اول و ضرورت بکارگیری جدی اسناد بین‌المللی موجود در ارتباط با ایمنی دریایی و جلوگیری از آلودگی دریا به ویژه کنوانسیون بین‌المللی ایمنی جان افراد در دریا، ۱۹۷۴ و اصلاحیه‌های بعدی آن و کنوانسیون بین‌المللی جلوگیری از آلودگی توسط کشتیها ۱۹۷۳ و پروتکل اصلاحی آن ۱۹۷۸ با اصلاحیه های بعدی آن؛ و همچنین با توجه به اهمیت توسعه سریع استانداردهای بهبود یافته مربوط به طراحی، عملیات و نگهداری کشتیهای حامل نفت و واحدهای دور از ساحل، همچنین با در نظر داشتن اینکه در صورت وقوع یک سانحه نفتی اقدام سریع و موثر جهت به حداقل رساندن خسارات احتمالی چنین سوانحی، حیاتی می باشد، با تاکید بر اهمیت آمادگی موثر برای مبارزه با سوانح آلودگی نفتی و نقش مهمی که صنایع نفت و کشتیرانی در این خصوص دارند،

با تأیید مجدد اهمیت کمک‌های متقابل و همکاری بین‌المللی در زمینه موضوعاتی چون مبادله اطلاعات مربوط به قابلیت‌های کشورها برای مقابله با سوانح آلودگی نفتی، تهیه طرحهای احتیاطی در خصوص آلودگی نفتی، مبادله گزارشهای سوانح مهمی که ممکن است تأثیرات مخربی بر محیط زیست دریایی یا خطوط

ساحلی و منافع مربوطه کشورهای با همراه داشته باشد، و تحقیق و توسعه در ارتباط با شیوه‌های مبارزه با آلودگی نفتی در محیط زیست دریایی، و با توجه به اصل "عامل آلوده کننده، متقبل عواقب قانونی است" به عنوان یک اصل کلی حقوق بین‌المللی محیط زیست،

با توجه به اهمیت اسناد بین‌المللی در مورد مسئولیت و جبران خسارات ناشی از آلودگی نفتی از جمله کنوانسیون ۱۹۶۹ در مورد مسئولیت مدنی خسارات آلودگی نفتی (CLC)، کنوانسیون ۱۹۷۱ در مورد تأسیس صندوق بین‌المللی جبران خسارات ناشی از آلودگی نفتی (FUND) و نیاز مبرم به لازم الاجرا شدن هرچه سریع‌تر پروتکل‌های ۱۹۸۴ مربوط به کنوانسیونهای CLC و FUND،

با توجه بیشتر به اهمیت موافقتنامه‌ها و ترتیبات چند جانبه از قبیل کنوانسیونها و موافقت‌نامه‌های منطقه‌ای، با در نظر داشتن مفاد کنوانسیون سازمان ملل متحد در مورد حقوق دریاها بویژه بخش دوازده آن،

با آگاهی به ضرورت گسترش همکاریهای بین‌المللی و افزایش قابلیت‌های موجود ملی، منطقه‌ای و جهانی در زمینه آمادگی و مقابله با آلودگی نفتی و با توجه به نیاز ویژه کشورهای در حال توسعه و بخصوص کشورهای کوچک جزیره‌ای،

با ملاحظه اینکه بهترین راه حصول به این اهداف، انعقاد یک کنوانسیون بین‌المللی در زمینه آمادگی، مقابله و همکاری در مقابل آلودگی نفتی می‌باشد، به ترتیب ذیل موافقت نمودند:

ماده ۱

کلیات

۱ - اعضا منفرداً یا مشترکاً تعهد می‌نمایند که تمامی اقدامات لازم را بر طبق مفاد این کنوانسیون و ضمیمه آن برای آمادگی جهت مقابله با سوانح آلودگی نفتی انجام دهند.

۲ - ضمیمه این کنوانسیون جزء لاینفک کنوانسیون را تشکیل داده و اشاره به کنوانسیون عیناً اشاره به ضمیمه تلقی خواهد شد.

۳ - این کنوانسیون در مورد هیچ کشتی جنگی، شناور پشتیبانی نیروی دریایی یا دیگر کشتیهایی که تحت مالکیت یا بهره‌برداری یک کشور عضو بوده و در حال حاضر صرفاً در امور غیر تجاری دولت فوق مورد استفاده قرار می‌گیرند، اعمال نخواهد گردید. اما هر متعاهد ملزم است با اتخاذ تدابیر لازمی که در عملیات یا قابلیت‌های عملیاتی اینگونه کشتی‌های تحت تملک یا بهره‌برداری آن متعاهد اختلال ایجاد ننماید، تضمین نماید که چنین کشتی‌هایی تا آنجا که معقول و عملی باشد مطابق این کنوانسیون عمل نمایند.

ماده ۲

تعریف

در راستای اهداف این کنوانسیون:

- (۱) "نفت" به معنای مواد نفتی به هر شکل از قبیل نفت خام، لجنهای نفتی، مواد زائد نفتی و فرآورده‌های نفتی،
- (۲) "سوانح آلودگی نفتی" به معنای اتفاق یا مجموعه‌ای از اتفاقات که دارای منشاء

یکسان بوده که منجر یا ممکن است منجر به ریزش نفت شده و محیط زیست دریایی یا خطوط ساحلی یا منافع مربوط به یک یا چند کشور را مورد تهدید قرار داده و یا ممکن است مورد تهدید قرار دهد و اقدام اضطراری یا واکنش فوری دیگری را لازم داشته باشد.

(۳) "کشتی" به معنای شناور از هر نوع که در محیط زیست دریایی فعالیت می‌کند و شامل قایقهای هایدروفویل، شناورهای دارای بالش هوا، زیر دریایی یا شناور از هر نوع می‌گردد.

(۴) "واحد دریایی" به معنای تاسیسات یا سازه‌های ثابت یا شناوری که برای اکتشاف و استخراج یا تولید نفت و گاز یا تخلیه و بارگیری نفت بکار گرفته می‌شود. (۵) "بنادر یا تاسیسات حمل و نقل نفت" به معنای آن تاسیساتی که در خطر سانحه آلودگی نفتی قرار داشته و شامل بنادر، ترمینالهای نفتی، خطوط لوله و دیگر تاسیسات حمل و نقل نفت می‌گردد.

(۶) "سازمان" به معنای سازمان بین‌المللی دریانوردی.

(۷) "دبیر کل" به معنای دبیر کل سازمان.

ماده ۳

طرح‌های اضطراری آلودگی نفتی

(۱) (الف) هر کشور متعهد کشتی‌هایی را که محق به برافراشتن پرچم آن هستند ملزم خواهد نمود طرح اضطراری مقابله با آلودگی نفتی که بر طبق مقررات مصوب سازمان برای این منظور لازم گردیده است*، را بر روی کشتی داشته باشند.

---

*- "مقررات مصوب سازمان".... به مقررۀ ۲۶ ضمیمه یک کنوانسیون بین‌المللی جلوگیری از

(ب) هر کشتی که ملزم به داشتن طرح اضطراری آلودگی بر طبق زیر بند (الف) می‌باشد، هنگام حضور در یک بندر یا یک ترمینال دریایی تحت حاکمیت یکی از کشورهای عضو مشمول بازرسی افسران مورد تأیید آن کشور عضو، مطابق با روشهای مندرج در توافقات بین‌المللی موجود* یا قوانین ملی آن کشور که به همین منظور تعیین شده‌اند، خواهد بود.

(۲) هر کشور عضو باید گردانندگان واحدهای دریایی تحت حاکمیت خود را ملزم به داشتن طرحهای اضطراری مقابله با آلودگی نفتی کند که بر طبق ماده ۶ و هماهنگ با سیستم ملی، ایجاد و بر اساس رویه‌های تعیین شده توسط مقامات ملی ذیصلاح به تصویب رسیده است.

(۳) هر کشور عضو به هر نحو که مناسب می‌داند، باید مقامات یا گردانندگان بنادر دریایی یا تاسیسات تخلیه و بارگیری نفتی تحت حاکمیت خود را به داشتن طرحهای اضطراری آلودگی نفتی یا ترتیبات مشابهی که بر طبق ماده ۶ و هماهنگ با سیستم ملی و بر طبق رویه‌های ایجاد شده توسط مقامات ملی ذیصلاح باشد، ملزم نماید.

ماده ۴

رویه‌های گزارش‌دهی در خصوص آلودگی نفتی

(۱) هر متعاقد باید:

(الف) فرماندهان کشتی‌ها یا سایر افراد مسئول کشتیهای تحت پرچم خود و افراد

آلودگی نفتی توسط کشتیها ۱۹۷۳، و پروتکل اصلاحی آن ۱۹۷۸ و اصلاحیه‌های بعدی آن (مارچ ۱۹۷۳/۷۸) اشاره دارد.

*-- موافقتنامه‌های بین‌المللی موجود به مواد ۵ و ۷ کنوانسیون مارچ ۱۹۷۳/۷۸ اشاره دارند.

مسئول واحدهای دریایی تحت صلاحیت خود را ملزم نماید که هرگونه اتفاق را در کشتی یا واحدهای دریایی خود که تخلیه نفتی داشته یا احتمال تخلیه نفتی دارند، گزارش نمایند:

۱- در مورد کشتی، به نزدیکترین کشور ساحلی

۲- در مورد واحد فراساحلی، به کشور ساحلی که آن واحد تحت حاکمیت

آن کشور است

(ب) فرماندهان یا دیگر افراد مسئول کشتیهای تحت پرچم و افراد مسئول واحدهای دریایی تحت حاکمیت خود را ملزم نماید که بدون هیچ تاخیری هرگونه اتفاق مورد مشاهده در دریا را که متضمن تخلیه یا وجود نفت باشد گزارش نمایند

۱- در مورد کشتی، به نزدیکترین کشور ساحلی

۲- در مورد واحد فراساحلی، به کشور ساحلی که آن واحد تحت حاکمیت

آن کشور است

(ج) افراد مسئول بنادر و تأسیسات تخلیه و بارگیری نفت تحت حاکمیت خود را به گزارش بدون تاخیر هرگونه اتفاق که متضمن ریزش یا احتمال ریزش نفت یا وجود نفت باشد به مقامات ملی ذیصلاح، ملزم نماید.

(د) شناورها یا هواپیماهای بازرسی دریایی و دیگر سرویس‌های خدماتی ذیربط یا مقامات را به گزارش بدون تاخیر هرگونه حادثه مورد مشاهده در دریا یا در بندر یا تأسیسات تخلیه و بارگیری نفت که متضمن تخلیه نفت یا وجود نفت باشد به مقامات ملی ذیصلاح یا بنا به مورد به نزدیکترین کشور ساحلی، ملزم نماید.

(ه) از خلبانان هواپیماهای غیرنظامی بخواهد که بدون تاخیر هرگونه حادثه مورد مشاهده در دریا که تخلیه نفت یا وجود نفت باشد را به نزدیکترین کشور ساحلی گزارش نمایند.

(۲) گزارشهای تهیه شده به موجب بند (۱) (الف) ۱ باید مطابق الزامات تدوین

شده سازمان* تهیه گردیده و بر اساس دستورالعملها و اصول کلی تصویب شده سازمان باشند.** گزارشهای تهیه شده بموجب بند(۲)(الف)۱، (ب)، (ج) و (د) باید تا جایی که لازم است مطابق دستورالعملها و اصول کلی تصویب شده سازمان، تهیه گردد.

ماده ۵

اقدام در صورت دریافت گزارش آلودگی نفتی

- (۱) هرگاه طرف متعاهدی، گزارشی را که در ماده ۴ به آن اشاره شده یا اطلاعات مربوط به آلودگی که توسط دیگر منابع تهیه گردیده است دریافت نماید باید:
- (الف) حادثه را به منظور تعیین اینکه سانحه آلودگی نفتی است یا خیر مورد ارزیابی قرار دهد،
- (ب) ماهیت، وسعت و عواقب احتمالی سانحه آلودگی نفتی را مورد ارزیابی قرار دهد،
- (ج) سپس بدون تاخیر تمامی کشورهای را که منافع آنها به وسیله چنین سانحه آلودگی نفتی تحت تاثیر یا احتمالاً تحت تاثیر قرار می‌گیرد مطلع سازد، بعلاوه
- ۱- جزئیات ارزیابیهای خود و هر اقدامی را که جهت مقابله با حادثه آلودگی

---

* - "الزامات تدوین شده سازمان" به ماده ۸ و پروتکل ۱ مارپل ۷۳/۷۸ اشاره دارد.

** - "دستورالعملها و اصول کلی تصویب شده سازمان" به اصول کلی مربوط به سیستمهای گزارش دهی کشتی و الزامات گزارش دهی کشتی از قبیل دستورالعملهای مربوط به گزارش سوانح شامل کالاهای خطرناک، مواد مضر یا آلاینده‌های دریایی که سازمان آنها را طی قطعنامه (۱۶) ۰۶۴۸ الف تصویب شده، اشاره دارد.

نفتی انجام داده یا قصد انجام آن را دارد اطلاع داده، و

۲- سایر اطلاعات مناسب را به کشورهای مزبور تسلیم نماید تا زمانیکه اقدام به عمل آمده جهت مقابله با سانحه خاتمه یافته یا تا زمانی که اقدام مشترک توسط این کشورها به عمل آید.

(۲) در صورتیکه شدت چنین حادثه آلودگی نفتی ایجاب کند، طرف متعاقد باید مستقیماً یا در صورت نیاز، از طریق سازمان یا ترتیبات منطقه‌ای مربوطه اطلاعات مورد اشاره در پاراگراف (۱) (ب) و (ج) را در اختیار سازمان قرار دهد.

(۳) در صورتی که شدت چنین سانحه نفتی ایجاب کند، سایر کشورهای متاثر از این سانحه باید مستقیماً یا در صورت نیاز، از طریق سازمان یا ترتیبات منطقه‌ای مربوطه ارزیابی خود نسبت به وسعت تهدید منافعشان و هرگونه اقدام به عمل آمده و اقدامات مورد نظر را به اطلاع سازمان برسانند.

(۴) کشورهای متعاقد، تا آنجایی که عملی باشد، باید سیستم گزارش دهی تدوین شده سازمان* را هنگام مبادله اطلاعات و ارتباط با دیگر کشورها و سازمان، مورد استفاده قرار دهند.

ماده ۶

سیستمهای منطقه‌ای برای آمادگی و مقابله

(۱) هر طرف متعاقد باید یک سیستم ملی جهت مقابله سریع و موثر با سوانح آلودگی نفتی ایجاد نماید، این سیستم حداقل باید شامل موارد ذیل باشد:

---

* - "سیستم گزارش دهی تدوین شده توسط سازمان" در *Manual on Oil Pollution*، بخش ۲- طراحی اضطراری، ضمیمه ۲، تدوین شده توسط کمیته حفاظت از محیط زیست دریایی سازمان موجود می‌باشد.

(الف) تعیین:

- ۱- مقام یا مقامات ذیصلاح ملی با مسئولیت آمادگی و مقابله با آلودگی نفتی،
- ۲- مرکز یا مراکز ارتباطی عملیاتی ملی که مسئول دریافت و انتقال گزارشات نفتی مندرج در ماده ۴ باشد، و
- ۳- مقامی که مجاز باشد بجای کشور عضو، درخواست کمک نموده یا در مورد ارائه کمک درخواست شده تصمیم‌گیری نماید.

(ب) طرح احتیاطی ملی برای آمادگی و مقابله که شامل روابط سازمانی ارگانهای مختلف درگیر (اعم از عمومی یا خصوصی) با مدنظر قرار دادن دستورالعملهای تدوین شده سازمان*.

(۲) بعلاوه، هر طرف متعاهدی در چارچوب تواناییهای خودش انفراداً یا از طریق همکاری دو جانبه یا چند جانبه و در صورت اقتضا، با همکاری صنایع نفت و کشتیرانی، مقامات بندری و سایر موسسات مربوطه، باید شرایط ذیل را ایجاد نماید:

(الف) حداقل تجهیزات از قبل مستقر شده جهت مقابله با ریزش نفت، متناسب با خطر احتمالی، و برنامه‌هایی برای استفاده از آنها.

(ب) برنامه تمرینات برای سازمان‌های مقابله با آلودگی نفتی و آموزش پرسنل مربوطه.

(ج) طرح‌های تفصیلی و امکانات ارتباطی برای مقابله با یک سانحه آلودگی نفتی، چنین امکاناتی به طور مداوم باید قابل دسترسی باشند، و یا

---

*- «دستورالعملهای تدوین شده سازمان» در Manual on Oil Pollution، بخش ۲-

برنامه‌ریزی احتیاطی، تدوین شده توسط کمیته حفاظت از محیط زیست دریایی سازمان موجود می‌باشند.

(د) مکانیزم و ترتیبی را جهت هماهنگ کردن مقابله با یک سانحه آلودگی نفتی، در صورت اقتضاء، با قابلیت‌های بسیج منابع مورد لزوم ایجاد نماید.

(۳) هر طرف متعهدی باید تضمین نماید که اطلاعات جاری مستقیماً یا از طریق سازمان یا تشکیلات منطقه‌ای مربوطه در رابطه با موارد ذیل به سازمان ارائه شده است:

الف) موقعیت، داده‌های مخابراتی و در صورت عملی بودن، محدوده مسئولیت مقامات و موسسات ذکر شده در بند (۱) (الف)،

ب) اطلاعات مربوط به تجهیزات مقابله با آلودگی و تخصصی در رشته‌های مربوط به مقابله با آلودگی نفتی و نجات دریایی که در صورت درخواست سایر کشورها می‌تواند قابل دسترسی باشد.

ج) طرح احتیاطی ملی خود.

ماده ۷

همکاری بین‌المللی جهت مقابله با آلودگی

(۱) طرفهای متعاقد موافقت می‌نمایند که با توجه به تواناییها و موجود بودن منابع مربوطه خود، بنابه تقاضای کشور متاثر یا احتمالاً متاثر از سانحه آلودگی نفتی، با آن کشور همکاری نموده و خدمات مشورتی، پشتیبانی و تجهیزات فنی به منظور مقابله با سانحه آلودگی نفتی، در صورتیکه شدت چنین حادثه‌ای اقتضا کند ارائه نمایند. تامین هزینه‌های چنین کمکی بر اساس مفاد مندرج در ضمیمه این کنوانسیون انجام خواهد شد.

(۲) طرف متعهدی که تقاضای کمک نموده است می‌تواند از سازمان بخواهد تا جهت مشخص نمودن منابع مالی موقت برای هزینه‌های مندرج در بند (۱)، آن

کشور را کمک نماید.

۳) بر طبق موافقتنامه‌های قابل اعمال بین‌المللی، هر طرف متعاهدی باید اقدامات حقوقی یا اداری لازم را جهت تسهیل موارد ذیل به عمل آورد:

الف) ورود و خروج کشتیها، هواپیماها و سایر وسایل حمل و نقل مورد استفاده برای مقابله با سانحه آلودگی نفتی و بهره‌برداری از آنها در سرزمین خود یا حمل پرسنل، کالا، مواد و تجهیزات لازم برای مقابله با چنین سانحه‌ای، و

ب) نقل و انتقال سریع افراد، کالا، مواد و تجهیزات مندرج در بند فرعی (الف) به داخل، در داخل و به خارج از سرزمین خود.

ماده ۸

تحقیق و توسعه

۱) طرفهای متعاهد موافقت می‌نمایند تا به طور مستقیم یا در صورت اقتضا از طریق "سازمان" یا "سازمانها" و توافقیهای منطقه‌ای مربوطه جهت ارتقاء و مبادله نتایج تحقیقات و برنامه‌های توسعه مربوط به استفاده از پیشرفته‌ترین فن‌آوری‌های آمادگی و مقابله با آلودگی نفتی، از جمله فن‌آوری و فنون بازرسی، بازدارندگی، بازیافت، متفرق‌سازی، پاکسازی و طرق دیگر کاهش یا تعدیل اثرات آلودگی نفتی در جهت اعاده وضع سابق، همکاری نمایند.

۲) به این منظور، طرفهای متعاهد تعهد می‌نمایند که مستقیماً یا در صورت اقتضا از طریق "سازمان" یا "سازمانها" و توافقیهای منطقه‌ای مربوطه ارتباط لازم را بین موسسات تحقیقاتی طرفهای متعاهد برقرار نمایند.

۳) طرفهای متعاهد موافقت می‌نمایند که مستقیماً یا از طریق "سازمان" یا "سازمانها" و توافقیهای منطقه‌ای مربوطه، بطور مقتضی جهت گسترش برگزاری مرتب

همایش‌های بین‌المللی در موضوعات مربوطه از قبیل پیشرفت‌های تکنولوژیکی در زمینه تجهیزات و فنون مبارزه با آلودگی نفتی همکاری نمایند. (۴) طرفهای متعاقد موافقت می‌نمایند که از طریق "سازمان" یا دیگر سازمانهای بین‌المللی ذیصلاح در توسعه استانداردهای مربوط به تجهیزات و فنون سازگار با یکدیگر جهت مقابله با آلودگی نفتی بکوشند.

ماده ۹

همکاری فنی

(۱) طرفهای متعاقد تعهد می‌نمایند که مستقیماً یا از طریق سازمان یا سایر ارگانهای بین‌المللی در صورت اقتضاء در رابطه با آمادگی و مقابله با آلودگی نفتی به طرفهای متعاقدی که تقاضای کمک فنی می‌نمایند کمک نمایند:

(الف) جهت آموزش پرسنل،

(ب) جهت اطمینان از موجود بودن تکنولوژی، تجهیزات و تاسیسات مربوطه،

(ج) تسهیل سایر اقدامات و ترتیبات جهت آمادگی و مقابله با آلودگی نفتی، و

(د) انجام برنامه‌های مشترک تحقیق و توسعه.

(۲) طرفهای متعاقد تعهد می‌نمایند که با توجه به قوانین، مقررات و سیاستهای خود به طور فعال در زمینه انتقال تکنولوژی در رابطه با آمادگی و مقابله با آلودگی نفتی همکاری نمایند.

ماده ۱۰

گسترش همکاریهای دوجانبه و چند جانبه در زمینه آمادگی و مقابله

طرفهای متعاقد باید مساعی خود را جهت انعقاد موافقتنامه‌های دو یا چند جانبه

کنوانسیون بین‌المللی آمادگی، مقابله و همکاری در برابر آلودگی نفتی..... ۱۳

برای آمادگی و مقابله با آلودگی نفتی بکار بگیرند. نسخ چنین موافقتنامه‌هایی باید به سازمان ارائه گردد تا در صورت تقاضا در اختیار "طرفهای متعاقد" قرار گیرد.

ماده ۱۱

ارتباط با سایر کنوانسیون‌ها و موافقت‌نامه‌های بین‌المللی

هیچ یک از مفاد این کنوانسیون نباید به نحوی تفسیر گردد که منجر به تغییر حقوق یا تعهدات هر یک از متعاهدان تحت سایر کنوانسیونها یا موافقتنامه‌های بین‌المللی شود.

ماده ۱۲

ترتیبات نهادی

(۱) طرفهای متعاقد سازمان را مشروط بر موافقت آن و موجود بودن منابع کافی جهت ادامه فعالیت، برای انجام وظایف و فعالیتهای ذیل تعیین می‌نمایند:
(الف) خدمات اطلاعاتی:

- ۱- دریافت، مقایسه و انتشار اطلاعات تهیه شده توسط طرفهای متعاقد (برای مثال، مواد (۲) ۵ و (۳) ۳)، (۳) ۶ و ۱۰ را ملاحظه نمایید) و اطلاعات مربوطه ارائه شده توسط دیگر منابع در صورت تقاضا، و
- ۲- ارائه کمک جهت مشخص نمودن منابع مالی موقت هزینه‌ها (برای مثال ماده (۲) ۷ را ملاحظه نمایید)،

(ب) تعلیم و آموزش:

- ۱- ارتقاء آموزش در زمینه آمادگی و مقابله با آلودگی نفتی (برای مثال ماده ۹

را ملاحظه نمایید)،

۲- گسترش برگزاری همایش‌های بین‌المللی (برای مثال ماده (۳) ۸ را ملاحظه نمایید)،

(ج) خدمات فنی:

۱- تسهیل همکاری در زمینه تحقیق و توسعه (برای مثال ماده (۴) و (۲) و (۱) ۸ و (د) (۱) ۹ را ملاحظه نمایید)،

۲- ارائه طریق به کشورهایی که در صدد ایجاد قابلیت‌های مقابله ملی یا منطقه‌ای هستند، و

۳- تجزیه و تحلیل اطلاعات تهیه شده توسط طرفهای متعاقد (برای مثال مواد (۳) و (۲) ۵، (۳) ۶ و (۱) ۸ را ملاحظه نمایید) و اطلاعات مربوطه تهیه شده توسط دیگر منابع و ارائه طریق یا اطلاعات به کشورها.

(د) کمک‌های فنی:

۱- تسهیل ارائه کمک‌های فنی به کشورهایی که در صدد ایجاد قابلیت‌های مقابله ملی یا منطقه‌ای هستند، و

۲- تسهیل تامین کمک و مشاوره فنی بنا به تقاضای کشورهایی که با سوانح عمده آلودگی نفتی مواجه شده‌اند.

(۲) در اجرای فعالیتهای مشخص شده در این ماده، سازمان تلاش خواهد نمود تا قابلیت کشورها را منفرداً یا از طریق ترتیبات منطقه‌ای جهت آمادگی و مقابله با سوانح آلودگی نفتی، با استفاده از تجارب کشورها، موافقتنامه‌های منطقه‌ای و ترتیبات صنعتی و با امعان نظر ویژه به نیازهای کشورهای در حال توسعه، تقویت نماید.

(۳) مفاد این ماده مطابق با برنامه‌ای که توسط سازمان تهیه و مرتباً تجدید نظر می‌گردد به مورد اجرا گذاشته خواهد شد.

ماده ۱۳

ارزیابی کنوانسیون

طرفهای متعاقد در چارچوب سازمان، موثر بودن کنوانسیون را در پرتو اهداف آن، به خصوص با توجه به اصول مربوط به همکاری و کمک مورد ارزیابی قرار خواهند داد.

ماده ۱۴

اصلاحات

(۱) این کنوانسیون طبق یکی از روشهای مشخص شده در ذیل می‌تواند اصلاح گردد.

(۲) اصلاح بعد از بررسی توسط سازمان:

(الف) هرگونه اصلاحیه پیشنهادی توسط یکی از اعضای متعاقد به کنوانسیون باید به سازمان تسلیم و توسط دبیرکل بین تمامی اعضای سازمان و تمامی طرفهای متعاقد حداقل شش ماه قبل از بررسی آن، توزیع گردد.

(ب) هرگونه اصلاحیه‌ای که بشکل فوق پیشنهاد و توزیع گردیده بایستی به کمیته حفاظت از محیط زیست دریایی سازمان جهت بررسی تسلیم گردد.

(ج) طرفهای متعاقد کنوانسیون اعم از عضو یا غیرعضو سازمان اجازه خواهند داشت که در جلسات کمیته حفاظت از محیط زیست دریایی شرکت نمایند.

(د) اصلاحیه‌ها فقط با کسب اکثریت دو سوم طرفهای متعاقد حاضر و رأی دهنده به تصویب خواهد رسید.

(و) اگر اصلاحیه‌ها طبق بند فرعی (د) به تصویب رسیدند، توسط دبیرکل به

تمامی طرفهای متعاهد کنوانسیون جهت پذیرش ارسال خواهند شد.

(ه) ۱- اصلاحیه یک ماده یا الحاقیه کنوانسیون در تاریخی پذیرفته شده تلقی خواهد شد که توسط دو سوم طرفهای متعاهد پذیرفته شود.

۲- اصلاحیه یک ضمیمه در پایان دوره‌ای که در زمان تصویب آن ضمیمه توسط کمیته حفاظت از محیط زیست دریایی تعیین شده، و کمتر از ده ماه نیز نمی‌تواند باشد، امکان‌پذیر است، مگر اینکه در طول این مدت مخالفت دست‌کم یک سوم طرفهای متعاهد، به دبیرکل اعلام شده باشد.

(ی) ۱- اصلاحیه یک ماده، یا الحاقیه کنوانسیون که طبق بند فرعی (ه) ۱ پذیرفته شده باشد شش ماه پس از تاریخ پذیرش آن برای طرفهای متعاهدی که دبیرکل را از پذیرش آن توسط خود مطلع ساخته‌اند لازم الاجرا خواهد گردید.

۲- اصلاحیه یک ضمیمه که طبق بند فرعی (ه) ۲ پذیرفته شده است شش ماه بعد از تاریخ پذیرش آن برای تمامی طرفهای متعاهد لازم الاجرا خواهد گردید به استثنای آنهایی که پیش از این تاریخ اعتراض خود را اعلام نموده‌اند، هر طرف متعاهد در هر زمان می‌تواند مخالفت اعلام شده قبلی خود را با تسلیم یادداشتی دال بر این موضوع به دبیرکل پس بگیرد.

(۳) اصلاح توسط یک کنفرانس:

(الف) بنا به تقاضای یکی از طرفهای متعاهد که مورد تایید حداقل یک سوم طرفهای متعاهد قرار بگیرد، دبیرکل کنفرانسی را با شرکت طرفهای متعاهد کنوانسیون جهت بررسی اصلاحات کنوانسیون برگزار خواهد کرد.

(ب) اصلاحیه‌ای که توسط اکثریت دو سوم طرفهای حاضر و رأی‌دهنده در چنین کنفرانسی تصویب شود، توسط دبیرکل جهت پذیرش برای تمامی طرفهای متعاهد ارسال خواهد شد.

(ج) در صورتی که کنفرانس تصمیم دیگری اتخاذ ننماید، اصلاحیه، پذیرفته

شده تلقی گردیده و طبق مراحل مشخص شده در بند (ه) ۲ و (ی) لازم‌الاجرا خواهد شد.

(۴) تصویب و لازم‌الاجرا شدن یک اصلاحیه که منجر به اضافه نمودن یک الحاقیه یا یک ضمیمه می‌شود تابع روشی است که در مورد اصلاحیه یک الحاقیه اعمال می‌گردد.

(۵) هر طرف متعاهدی که اصلاحیه یک ماده یا اصلاحیه یک الحاقیه را تحت بند ۲ (ه) (۱) یا اصلاحیه‌ای را که منجر به اضافه کردن یک الحاقیه یا یک ضمیمه تحت بند (۴) می‌شود نپذیرفته باشد و یا در خصوص اصلاحیه ضمیمه تحت بند ۲ (ه) (۲) اعتراضیه را ارسال داشته باشد، با آن طرف متعاهد به عنوان یک طرف غیرمتعاهد فقط در زمینه بکارگیری چنین اصلاحیه‌ای برخورد خواهد شد. چنین برخوردی با تسلیم یا دداشت پذیرش طبق بند ۱ (ه) (۲) یا استرداد اعتراض طبق بند ۲ (ه) (۲)، خاتمه خواهد یافت.

(۶) دبیرکل تمامی طرفها را در خصوص هر اصلاحیه‌ای که طبق این ماده لازم‌الاجرا می‌شود بعلاوه تاریخی که در آن اصلاحیه لازم‌الاجرا می‌شود مطلع خواهد ساخت. (۷) هر اعلان پذیرش، اعتراض، انصراف از اعتراض در خصوص یک اصلاحیه تحت این ماده باید به طور کتبی به دبیرکل اطلاع داده شود، وی طرفهای متعاهد را از چنین اعلانی همراه با تاریخ وصول آن مطلع خواهد ساخت. (۸) ضمیمه کنوانسیون فقط باید حاوی مفادی باشد که ماهیت فنی دارند.

ماده ۱۵

امضاء، تصویب، پذیرش، تایید و الحاق

(۱) این کنوانسیون جهت امضاء در مقر سازمان از تاریخ ۳۰ نوامبر ۱۹۹۰ تا ۲۹

نوامبر ۱۹۹۱ مفتوح می‌باشد و بعد از آن جهت الحاق مفتوح خواهد ماند. هر کشوری می‌تواند به یکی از طرق ذیل متعاقد این کنوانسیون گردد:

(الف) امضاء بدون شرط تصویب، پذیرش یا تایید، یا

(ب) امضاء بشرط تصویب، پذیرش یا تایید که متعاقب آن تصویب، پذیرش یا

تایید صورت گرفته باشد،

(ج) الحاق.

(۲) تصویب، پذیرش، تایید یا الحاق با تودیع سندی دال بر آن به دبیرکل انجام

خواهد گرفت.

ماده ۱۶

لازم الاجرا شدن

(۱) این کنوانسیون ۱۲ ماه بعد از تاریخی که حداقل ۱۵ کشور بدون شرط جهت تصویب، پذیرش یا تایید آنرا امضاء کرده باشند یا اسناد لازمه تصویب، پذیرش، تایید یا الحاق را بر طبق ماده ۱۵ تودیع کرده باشند، لازم الاجرا خواهد شد.

(۲) برای کشورهایی که سند تصویب، پذیرش، تایید یا الحاق به این کنوانسیون را بعد از اجرای الزامات لازم الاجرا ولی قبل از تاریخ لازم الاجرا شدن آن تودیع کرده‌اند، تصویب، پذیرش، تایید یا الحاق به کنوانسیون در تاریخ لازم الاجرا شدن آن یا سه ماه بعد از تاریخ تودیع سند - هر کدام که دیرتر باشد - انجام خواهد گرفت.

(۳) برای کشورهایی که سند تصویب، پذیرش، تایید یا الحاق را بعد از تاریخی که در آن کنوانسیون لازم الاجرا شده تودیع نموده‌اند، این کنوانسیون سه ماه بعد از تاریخ تودیع سند واجد اثر خواهد بود.

(۴) بعد از تاریخی که اصلاحیه‌ای کنوانسیون تحت ماده ۱۴ پذیرفته شده تلقی

گردید، هر سند تصویب، پذیرش، تایید یا الحاق تودیع شده به منزله پیوستن به کنوانسیون اصلاح شده تلقی خواهد گردید.

ماده ۱۷

انصراف

- ۱- هر طرف متعهد می‌تواند بعد از گذشت پنج سال از تاریخی که این کنوانسیون برای آن طرف لازم الاجرا شده است انصراف خود را از آن اعلام نماید.
- ۲- انصراف با اعلام کتبی به دبیرکل انجام می‌شود.
- ۳- انصراف دوازده ماه بعد از دریافت اعلامیه انصراف توسط دبیرکل یا بعد از گذشت طولانی‌ترین مدتی که در اعلامیه مشخص شده باشد، تحقق می‌یابد.

ماده ۱۸

امین

- ۱- این کنوانسیون نزد دبیرکل تودیع می‌گردد.
  - ۲- دبیرکل باید:
    - (الف) تمامی کشورهای را که این کنوانسیون را امضاء نموده یا به آن ملحق شده‌اند از موارد زیر مطلع نماید:
- ۱- هر امضای جدید یا تودیع سند تصویب، پذیرش و تایید یا الحاق به علاوه تاریخ مربوط به آن،
  - ۲- تاریخ لازم الاجرا شدن این کنوانسیون، و
  - ۳- تودیع هر سند انصراف از این کنوانسیون همراه با تاریخی که دریافت شده

و تاریخی که انصراف موثر واقع شده است.

(ب) نسخ اصلی مصدق این کنوانسیون را به دولتهای تمامی کشورهایی که این کنوانسیون را امضاء نموده یا به آن ملحق شده‌اند ارسال نماید.

۳- به محض لازم الاجرا شدن کنوانسیون یک نسخه اصل مصدق آن توسط امین بر طبق ماده ۱۰۲ منشور ملل متحد به دبیر کل ملل متحد جهت ثبت و انتشار ارسال خواهدگردید.

ماده ۱۹

زبانها

این کنوانسیون در یک نسخه اصلی به زبانهای عربی، چینی، انگلیسی، فرانسه، روسی و اسپانیایی تهیه شده و هر متن از اعتبار یکسان برخوردار است. در احراز مراتب فوق، امضاءکنندگان ذیل که از طرف دولتهای متبوعه خود برای این منظور مجاز شده‌اند، این کنوانسیون را امضاء می‌نمایند. لندن سی‌ام نوامبر یکهزار و نهصد و نود.

الحاقیه تأمین هزینه‌های کمک

(۱) الف) چنانچه موافقت نامه‌ای مربوط به ترتیبات مالی حاکم بر اقدامات طرفهای متعاقد در برخورد با سوانح آلودگی نفتی، قبل از سانحه آلودگی نفتی به صورت دو جانبه منعقد نشده باشد، طرفهای متعاقد هزینه‌های اقدامات مربوطه خود را در برخورد با آلودگی بر طبق بند فرعی ۱ یا بند فرعی ۲ به عهده خواهند گرفت.

۱- اگر اقدامات توسط یکی از طرفها بنا به درخواست صریح طرف دیگر صورت بگیرد، طرف درخواست کننده هزینه اقدام طرف کمک کننده را تأمین خواهد کرد. طرف درخواست کننده می‌تواند تقاضای خود را در هر زمانی ملغی سازد، اما در چنین موردی آن طرف باید هزینه‌هایی را که طرف کمک کننده متحمل یا تعهد نموده است، به عهده بگیرد.

۲- اگر اقدام بنا به میل خود یکی از طرفها صورت بگیرد، آن طرف هزینه‌های اقدام خود را به عهده خواهد گرفت.

ب) اصول ذکر شده در بند فرعی الف) معجزی خواهد بود مگر آنکه طرفهای مربوطه در هر مورد خاصی طور دیگر موافقت کرده باشند.

۲) اگر طور دیگر موافقت نشده باشد، هزینه‌های اقدام صورت گرفته توسط یک طرف بنا به درخواست طرف دیگر کاملاً بر طبق قوانین و رویه جاری طرف کمک کننده در رابطه با تأمین اینگونه هزینه‌ها محاسبه خواهد شد.

۳) طرف درخواست کننده کمک و طرف کمک دهنده در صورت اقتضاء جهت انجام هر عملی برای پاسخگویی به ادعای جبران همکاری خواهند کرد. برای همین منظور، آنها توجه کافی به رژیمهای حقوقی موجود معطوف خواهند داشت.

هرگاه عملی که بدین صورت انجام گرفته اجازه جبران کامل هزینه‌های صرف شده در عملیات کمک رسانی را ندهد، طرف درخواست کننده کمک می‌تواند از طرف کمک کننده بخواهد که از تامین هزینه‌هایی که مبلغ جبران شده را افزایش می‌دهد صرف نظر کند یا هزینه‌هایی که بر طبق بند (۲) محاسبه شده‌اند را کاهش دهد. آن طرف همچنین می‌تواند تقاضای تعویق تامین چنین هزینه‌هایی را بکند. در هنگام ملاحظه چنین تقاضایی، طرفهای کمک کننده باید توجه کافی به نیازهای کشورهای در حال توسعه معطوف نمایند.

(۴) مفاد این کنوانسیون نباید به هیچ وجه به عنوان ضایع کننده حقوق طرفهای متعاقد در تامین هزینه‌های اقدامات مربوطه به مقابله با آلودگی یا تهدید ناشی از آلودگی تحت مقررات و قواعد قابل اعمال و حقوق داخلی و بین‌الملل از طرفهای ثالث تفسیر بشود. باید توجه ویژه به کنوانسیون بین‌المللی مسئولیت مدنی ناشی از خسارات آلودگی نفتی ۱۹۶۹ و کنوانسیون بین‌المللی مربوط به ایجاد صندوق بین‌المللی برای جبران خطر آلودگی نفتی یا هر اصلاحیه متعاقبی که در مورد این کنوانسیونها صورت می‌گیرد، معطوف گردد.

OPRC CONVENTION

INTERNATIONAL CONVENTION ON OIL POLLUTION PREPAREDNESS, RESPONSE AND CO-OPERATION, 1990

**including
Final Act of the Conference
and
Attachment (resolutions 1 to 10)**

**IMO
London, 1991**

First published in 1991
by the **INTERNATIONAL MARITIME ORGANIZATION**
4 Albert Embankment, London SE1 7SR

Printed by Watmoughs Financial Print Limited, London and Bradford

2 4 6 8 10 9 7 5 3

ISBN 92-801-1267-8

IMO PUBLICATION
Sales number: IMO-550E

Copyright © IMO 1991

All rights reserved.

No part of this publication may, for sales purposes, be reproduced, stored in a retrieval system or transmitted in any form or by any means, electronic, electrostatic, magnetic tape, mechanical, photocopying or otherwise, without prior permission in writing from the International Maritime Organization.

Foreword

By resolution A.674(16) of 19 October 1989, the Assembly of the International Maritime Organization (IMO), recognizing the severity of recent oil pollution incidents, decided to convene an international conference on oil pollution preparedness and response.

The Organization's Marine Environment Protection Committee (MEPC) was requested by the Assembly to develop, for consideration by such conference, an international convention on oil pollution preparedness and response which would provide the framework for international co-operation for combating major oil pollution incidents, taking into account the experience gained within existing regional arrangements dealing with these matters.

Pursuant to this directive, the draft international convention and relevant resolutions were considered by a working group established by MEPC at its twenty-ninth session in March 1990 and a Preparatory Meeting in May 1990 which agreed on a draft convention on oil pollution preparedness and response and related draft resolutions.

In accordance with the decision of the Assembly, the diplomatic conference was convened by IMO and held in London at its Headquarters from 19 to 30 November 1990. In addition to the Final Act, the Conference adopted the International Convention on Oil Pollution Preparedness, Response and Co-operation, 1990. The Conference also adopted ten resolutions which are contained in the Attachment to the Final Act.

This publication reproduces the texts of the Final Act of the Conference, including its Attachment, and the International Convention on Oil Pollution Preparedness, Response and Co-operation, 1990. Pursuant to resolution 1 adopted by the Conference, the Secretariat has included as footnotes references to the instruments and other documents developed by IMO under articles 3, 4, 5 and 6 of the Convention. It should be noted that regulation 26 of Annex I of MARPOL 73/78 referred to in the footnote to article 3(1) is the subject of a proposed amendment to MARPOL 73/78 which it is anticipated will be adopted by the Marine Environment Protection Committee at its thirty-first session in July 1991.

FINAL ACT OF THE CONFERENCE ON INTERNATIONAL CO-OPERATION ON OIL POLLUTION PREPAREDNESS AND RESPONSE

1 In accordance with Article 2(b) of the Convention on the International Maritime Organization, the Assembly of the Organization at its sixteenth regular session decided, by adoption of resolution A.674(16) of 19 October 1989, to convene an international conference to consider the adoption of an international convention on oil pollution preparedness and response.

2 In this connection, by adoption of resolution A.644(16) of 19 October 1989 on the work programme and budget for the sixteenth financial period 1990-1991, the Assembly at the above-mentioned session noted that the Government of the United States had kindly agreed to provide the necessary funds for one preparatory meeting and for a one-week diplomatic conference.

3 Subsequently, the Organization was informed that the Government of Japan and the Japan Shipbuilding Industry Foundation had kindly agreed to provide additional funding in order that the duration of the diplomatic conference could be extended to two weeks.

4 The Conference was held in London, at the Headquarters of the International Maritime Organization from 19 to 30 November 1990.

5 Representatives of 90 States participated in the Conference, namely the representatives of:

ALGERIA	COSTA RICA
ANTIGUA AND BARBUDA	COTE D'IVOIRE
ARGENTINA	CYPRUS
AUSTRALIA	DEMOCRATIC PEOPLE'S REPUBLIC OF KOREA
BAHAMAS	DENMARK
BAHRAIN	ECUADOR
BANGLADESH	EGYPT
BARBADOS	EL SALVADOR
BELGIUM	ETHIOPIA
BRAZIL	FIJI
CAMBODIA	FINLAND
CAMEROON	FRANCE
CANADA	GABON
CAPE VERDE	GERMANY
CHILE	GHANA
CHINA	

GREECE
GRENADA
GUINEA
ICELAND
INDIA
INDONESIA
IRAN (ISLAMIC REPUBLIC
OF)
ITALY
JAPAN
JORDAN
KENYA
KUWAIT
LEBANON
LIBERIA
MALAWI
MALAYSIA
MALDIVES
MALTA
MARSHALL ISLANDS
MAURITIUS
MEXICO
MONACO
MOROCCO
MYANMAR
NETHERLANDS
NEW ZEALAND
NIGERIA
NORWAY
PAKISTAN
PERU
PHILIPPINES

POLAND
PORTUGAL
REPUBLIC OF KOREA
ROMANIA
SAINT LUCIA
SAINT VINCENT AND THE
GRENADINES
SAUDI ARABIA
SENEGAL
SEYCHELLES
SINGAPORE
SPAIN
SUDAN
SWEDEN
THAILAND
TRINIDAD AND TOBAGO
TUNISIA
TURKEY
UGANDA
UKRAINIAN SOVIET SOCIALIST
REPUBLIC
UNION OF SOVIET SOCIALIST
REPUBLICS
UNITED KINGDOM OF GREAT BRITAIN
AND NORTHERN IRELAND
UNITED REPUBLIC OF TANZANIA
UNITED STATES OF AMERICA
URUGUAY
VANUATU
VENEZUELA
VIET NAM
ZAIRE

6 The following States sent observers to the Conference:

CUBA
GUATEMALA
YUGOSLAVIA

7 HONG KONG, an Associate Member of the International Maritime Organization, sent an observer to the Conference.

8 Representatives of the following bodies of the United Nations attended the Conference:

UNITED NATIONS ENVIRONMENT PROGRAMME (UNEP)
UNITED NATIONS INDUSTRIAL DEVELOPMENT ORGANIZATION (UNIDO)

UNITED NATIONS EDUCATIONAL, SCIENTIFIC AND CULTURAL ORGANIZATION (UNESCO)
INTERGOVERNMENTAL OCEANOGRAPHIC COMMISSION (IOC)

9 The following four intergovernmental organizations sent observers to the Conference:

ORGANISATION FOR ECONOMIC CO-OPERATION AND DEVELOPMENT (OECD)
COMMISSION OF THE EUROPEAN COMMUNITIES (EEC)
INTERNATIONAL OIL POLLUTION COMPENSATION FUND (IOPC FUND)
HELSINKI COMMISSION (HELCOM)

10 The following nine non-governmental international organizations sent observers to the Conference:

INTERNATIONAL CHAMBER OF SHIPPING (ICS)
INTERNATIONAL MARITIME COMMITTEE (CMI)
INTERNATIONAL ASSOCIATION OF PORTS AND HARBORS (IAPH)
INTERNATIONAL ASSOCIATION OF CLASSIFICATION SOCIETIES (IACS)
OIL COMPANIES INTERNATIONAL MARINE FORUM (OCIMF)
OIL INDUSTRY INTERNATIONAL EXPLORATION AND PRODUCTION FORUM (E & P FORUM)
INTERNATIONAL ASSOCIATION OF INDEPENDENT TANKER OWNERS (INTERTANKO)
INTERNATIONAL TANKER OWNERS POLLUTION FEDERATION LIMITED (ITOPF)
ADVISORY COMMITTEE ON POLLUTION OF THE SEA (ACOPS)

11 His Excellency, Mr. Abdeslam Zenined, Ambassador Extraordinary and Plenipotentiary of the Kingdom of Morocco to the United Kingdom, Head of the delegation of Morocco, was elected President of the Conference.

12 The Vice-Presidents elected by the Conference were:

Vice-Admiral C. Toledo de la Maza (Chile)
Mr. Yu Zhizhong (China)
Mr. J. Østergaard (Denmark)
Mr. O.O. George (Nigeria)
H.E. The Honourable T.T. Syquia (Philippines)
Mr. O.A. Savin (USSR)

13 The Secretariat of the Conference consisted of the following officers:

Secretary-General: Mr. W.A. O'Neil

Executive Secretary: Mr. K. Voskresensky, Director,
Marine Environment Division

Deputy Executive Secretaries: Mr. J. Wonham, Senior Deputy Director, Marine Environment Division

Mr. D.T. Edwards, Deputy Director, Marine Environment Division

14 The Conference established a Committee of the Whole with the mandate to consider the draft text of an international convention on oil pollution preparedness and response and related recommendations and resolutions.

15 The Drafting Committee established by the Conference was composed of representatives of the following nine States:

ARGENTINA

CHINA

EGYPT

FRANCE

JAPAN

SPAIN

UNITED KINGDOM OF GREAT BRITAIN
AND NORTHERN IRELAND

UNION OF SOVIET SOCIALIST
REPUBLICS

UNITED STATES OF AMERICA

16 A Credentials Committee was appointed to examine the credentials of representatives attending the Conference. The Committee was composed of representatives of the following States:

CAMEROON

IRAN (ISLAMIC REPUBLIC OF)

ITALY

POLAND

VENEZUELA

17 The officers elected for the Committees were as follows:

Committee of the Whole:

Chairman: Mr. E. Jansen (Norway)

Vice-Chairmen: H.E. Mr. G.B. Cooper (Liberia)

H.E. Dr. P.E.J. Rodgers (Bahamas)

Drafting Committee:

Chairman: Mr. Y. Sasamura (Japan)

Vice-Chairman: Mr. J-F. Lévy (France)

Credentials Committee:

Chairman: Mr. J. Vonau (Poland)

18 The Conference used as the basis of its work:

- draft text of an international convention on oil pollution preparedness and response prepared by a preparatory meeting; and
- ness and response prepared by a preparatory meeting; and

- draft Conference resolutions prepared by the preparatory meeting.
- 19 The Conference also considered proposals and comments on the above-mentioned documents submitted to the Conference by Governments and interested organizations.
- 20 As a result of its deliberations, the Conference adopted the:
INTERNATIONAL CONVENTION ON OIL POLLUTION PREPAREDNESS, RESPONSE AND CO-OPERATION, 1990.
- 21 The Conference further adopted the following resolutions:
- 1 References to instruments and other documents developed by the International Maritime Organization under articles of the International Convention on Oil Pollution Preparedness, Response and Co-operation, 1990
  - 2 Implementation of the International Convention on Oil Pollution Preparedness, Response and Co-operation, 1990 pending its entry into force
  - 3 Early implementation of the provisions of article 12 of the International Convention on Oil Pollution Preparedness, Response and Co-operation, 1990
  - 4 Implementation of the provisions of article 6 of the International Convention on Oil Pollution Preparedness, Response and Co-operation, 1990
  - 5 Establishment of oil pollution combating equipment stockpiles
  - 6 Promotion of technical assistance
  - 7 Development and implementation of a training programme for oil pollution preparedness and response
  - 8 Improving salvage services
  - 9 Co-operation between States and insurers
  - 10 Expansion of the scope of the International Convention on Oil Pollution Preparedness, Response and Co-operation, 1990 to include hazardous and noxious substances

These resolutions are contained in the Attachment to this Final Act.

22 This Final Act is established in a single original text in the Arabic, Chinese, English, French, Russian and Spanish languages which is to be deposited with the Secretary-General of the International Maritime Organization.

23 The Secretary-General shall send certified copies of this Final Act with its Attachment and certified copies of the authentic text of the Convention to the Governments of the States invited to be represented at the Conference, in accordance with the wishes of those Governments.

IN WITNESS WHEREOF the undersigned* have affixed their signature to this Final Act.

DONE AT LONDON this thirtieth day of November, one thousand nine hundred and ninety.

---

* Signatures omitted.

INTERNATIONAL CONVENTION ON OIL POLLUTION PREPAREDNESS, RESPONSE AND CO-OPERATION, 1990

THE PARTIES TO THE PRESENT CONVENTION,

CONSCIOUS of the need to preserve the human environment in general and the marine environment in particular,

RECOGNIZING the serious threat posed to the marine environment by oil pollution incidents involving ships, offshore units, sea ports and oil handling facilities,

MINDFUL of the importance of precautionary measures and prevention in avoiding oil pollution in the first instance, and the need for strict application of existing international instruments dealing with maritime safety and marine pollution prevention, particularly the International Convention for the Safety of Life at Sea, 1974, as amended, and the International Convention for the Prevention of Pollution from Ships, 1973, as modified by the Protocol of 1978 relating thereto, as amended, and also the speedy development of enhanced standards for the design, operation and maintenance of ships carrying oil, and of offshore units,

MINDFUL ALSO that, in the event of an oil pollution incident, prompt and effective action is essential in order to minimize the damage which may result from such an incident,

EMPHASIZING the importance of effective preparation for combating oil pollution incidents and the important role which the oil and shipping industries have in this regard,

RECOGNIZING FURTHER the importance of mutual assistance and international co-operation relating to matters including the exchange of information respecting the capabilities of States to respond to oil pollution incidents, the preparation of oil pollution contingency plans, the exchange of reports of incidents of significance which may affect the marine environment or the coastline and related interests of States, and research and development respecting means of combating oil pollution in the marine environment,

TAKING ACCOUNT of the "polluter pays" principle as a general principle of international environmental law,

TAKING ACCOUNT ALSO of the importance of international instruments on liability and compensation for oil pollution damage, including the 1969 International Convention on Civil Liability for Oil Pollution Damage (CLC); and the 1971 International Convention on the Establishment of an International Fund for Compensation for Oil Pollution Damage (FUND); and the compelling need for early entry into force of the 1984 Protocols to the CLC and FUND Conventions,

TAKING ACCOUNT FURTHER of the importance of bilateral and multilateral agreements and arrangements including regional conventions and agreements,

BEARING IN MIND the relevant provisions of the United Nations Convention on the Law of the Sea, in particular of its part XII,

BEING AWARE of the need to promote international co-operation and to enhance existing national, regional and global capabilities concerning oil pollution preparedness and response, taking into account the special needs of the developing countries and particularly small island States,

CONSIDERING that these objectives may best be achieved by the conclusion of an International Convention on Oil Pollution Preparedness, Response and Co-operation,

HAVE AGREED as follows:

ARTICLE 1

General provisions

- (1) Parties undertake, individually or jointly, to take all appropriate measures in accordance with the provisions of this Convention and the Annex thereto to prepare for and respond to an oil pollution incident.
- (2) The Annex to this Convention shall constitute an integral part of the Convention and a reference to this Convention constitutes at the same time a reference to the Annex.
- (3) This Convention shall not apply to any warship, naval auxiliary or other ship owned or operated by a State and used, for the time being, only on government non-commercial service. However, each Party shall ensure by the adoption of appropriate measures not impairing the operations or operational capabilities of such ships owned or operated by it, that such ships act in a manner consistent, so far as is reasonable and practicable, with this Convention.

ARTICLE 2

Definitions

For the purposes of this Convention:

- (1) *Oil* means petroleum in any form including crude oil, fuel oil, sludge, oil refuse and refined products.
- (2) *Oil pollution incident* means an occurrence or series of occurrences having the same origin, which results or may result in a discharge of oil and which poses or may pose a threat to the marine environment, or to the coastline or related interests of one or more States, and which requires emergency action or other immediate response.
- (3) *Ship* means a vessel of any type whatsoever operating in the marine environment and includes hydrofoil boats, air-cushion vehicles, submersibles, and floating craft of any type.
- (4) *Offshore unit* means any fixed or floating offshore installation or structure engaged in gas or oil exploration, exploitation or production activities, or loading or unloading of oil.
- (5) *Sea ports and oil handling facilities* means those facilities which present a risk of an oil pollution incident and includes, *inter alia*, sea ports, oil terminals, pipelines and other oil handling facilities.
- (6) *Organization* means the International Maritime Organization.
- (7) *Secretary-General* means the Secretary-General of the Organization.

ARTICLE 3

Oil pollution emergency plans

- (1) (a) Each Party shall require that ships entitled to fly its flag have on board a shipboard oil pollution emergency plan as required by and in accordance with the provisions adopted by the Organization for this purpose.*

---

* The "provisions adopted by the Organization . . ." refers to regulation 26 of Annex I of the International Convention for the Prevention of Pollution from Ships, 1973 as modified by the Protocol of 1978 relating thereto, as amended (MARPOL 73/78).

- (b) A ship required to have on board an oil pollution emergency plan in accordance with subparagraph (a) is subject, while in a port or at an offshore terminal under the jurisdiction of a Party, to inspection by officers duly authorized by that Party, in accordance with the practices provided for in existing international agreements* or its national legislation.

(2) Each Party shall require that operators of offshore units under its jurisdiction have oil pollution emergency plans, which are co-ordinated with the national system established in accordance with article 6 and approved in accordance with procedures established by the competent national authority.

(3) Each Party shall require that authorities or operators in charge of such sea ports and oil handling facilities under its jurisdiction as it deems appropriate have oil pollution emergency plans or similar arrangements which are co-ordinated with the national system established in accordance with article 6 and approved in accordance with procedures established by the competent national authority.

ARTICLE 4

Oil pollution reporting procedures

(1) Each Party shall:

(a) require masters or other persons having charge of ships flying its flag and persons having charge of offshore units under its jurisdiction to report without delay any event on their ship or offshore unit involving a discharge or probable discharge of oil:

- (i) in the case of a ship, to the nearest coastal State;
- (ii) in the case of an offshore unit, to the coastal State to whose jurisdiction the unit is subject;

(b) require masters or other persons having charge of ships flying its flag and persons having charge of offshore units under its jurisdiction to report without delay any observed event at sea involving a discharge of oil or the presence of oil:

- (i) in the case of a ship, to the nearest coastal State;
- (ii) in the case of an offshore unit, to the coastal State to whose jurisdiction the unit is subject;

---

* "Existing international agreements" refers to articles 5 and 7 of MARPOL 73/78.

- (c) require persons having charge of sea ports and oil handling facilities under its jurisdiction to report without delay any event involving a discharge or probable discharge of oil or the presence of oil to the competent national authority;
  - (d) instruct its maritime inspection vessels or aircraft and other appropriate services or officials to report without delay any observed event at sea or at a sea port or oil handling facility involving a discharge of oil or the presence of oil to the competent national authority or, as the case may be, to the nearest coastal State;
  - (e) request the pilots of civil aircraft to report without delay any observed event at sea involving a discharge of oil or the presence of oil to the nearest coastal State.
- (2) Reports under paragraph (1)(a)(i) shall be made in accordance with the requirements developed by the Organization* and based on the guidelines and general principles adopted by the Organization.** Reports under paragraph (1)(a)(ii), (b), (c) and (d) shall be made in accordance with the guidelines and general principles adopted by the Organization to the extent applicable.**

ARTICLE 5

Action on receiving an oil pollution report

- (1) Whenever a Party receives a report referred to in article 4 or pollution information provided by other sources, it shall:
- (a) assess the event to determine whether it is an oil pollution incident;
  - (b) assess the nature, extent and possible consequences of the oil pollution incident; and
  - (c) then, without delay, inform all States whose interests are affected or likely to be affected by such oil pollution incident, together with
    - (i) details of its assessments and any action it has taken, or intends to take, to deal with the incident, and

---

* The "requirements developed by the Organization" refers to article 8 and Protocol I of MARPOL 73/78.

** "Guidelines and general principles adopted by the Organization" refers to "General principles for ship reporting systems and ship reporting requirements, including guidelines for reporting incidents involving dangerous goods, harmful substances and/or marine pollutants" adopted by the Organization by resolution A.648(16). (Secretariat note: For ease of reference, see IMO publication *Provisions concerning the Reporting of Incidents Involving Harmful Substances under MARPOL 73/78.*)

(ii) further information as appropriate,

until the action taken to respond to the incident has been concluded or until joint action has been decided by such States.

(2) When the severity of such oil pollution incident so justifies, the Party should provide the Organization directly or, as appropriate, through the relevant regional organization or arrangements with the information referred to in paragraph (1)(b) and (c).

(3) When the severity of such oil pollution incident so justifies, other States affected by it are urged to inform the Organization directly or, as appropriate, through the relevant regional organizations or arrangements of their assessment of the extent of the threat to their interests and any action taken or intended.

(4) Parties should use, in so far as practicable, the oil pollution reporting system developed by the Organization* when exchanging information and communicating with other States and with the Organization.

ARTICLE 6

National and regional systems for preparedness and response

(1) Each Party shall establish a national system for responding promptly and effectively to oil pollution incidents. This system shall include as a minimum:

(a) the designation of:

- (i) the competent national authority or authorities with responsibility for oil pollution preparedness and response;
- (ii) the national operational contact point or points, which shall be responsible for the receipt and transmission of oil pollution reports as referred to in article 4; and
- (iii) an authority which is entitled to act on behalf of the State to request assistance or to decide to render the assistance requested;

---

* The "oil reporting system developed by the Organization" is contained in the *Manual on Oil Pollution, Section II - Contingency Planning*, appendix 2, developed by the Marine Environment Protection Committee of the Organization.

- (b) a national contingency plan for preparedness and response which includes the organizational relationship of the various bodies involved, whether public or private, taking into account guidelines developed by the Organization.*

(2) In addition, each Party, within its capabilities either individually or through bilateral or multilateral co-operation and, as appropriate, in co-operation with the oil and shipping industries, port authorities and other relevant entities, shall establish:

- (a) a minimum level of pre-positioned oil spill combating equipment, commensurate with the risk involved, and programmes for its use;
- (b) a programme of exercises for oil pollution response organizations and training of relevant personnel;
- (c) detailed plans and communication capabilities for responding to an oil pollution incident. Such capabilities should be continuously available; and
- (d) a mechanism or arrangement to co-ordinate the response to an oil pollution incident with, if appropriate, the capabilities to mobilize the necessary resources.

(3) Each Party shall ensure that current information is provided to the Organization, directly or through the relevant regional organization or arrangements, concerning:

- (a) the location, telecommunication data and, if applicable, areas of responsibility of authorities and entities referred to in paragraph (1)(a);
- (b) information concerning pollution response equipment and expertise in disciplines related to oil pollution response and marine salvage which may be made available to other States, upon request; and
- (c) its national contingency plan.

ARTICLE 7

International co-operation in pollution response

(1) Parties agree that, subject to their capabilities and the availability of relevant resources, they will co-operate and provide advisory services,

---

* The "guidelines developed by the Organization" are contained in the *Manual on Oil Pollution, Section II - Contingency Planning*, developed by the Marine Environment Protection Committee of the Organization.

technical support and equipment for the purpose of responding to an oil pollution incident, when the severity of such incident so justifies, upon the request of any Party affected or likely to be affected. The financing of the costs for such assistance shall be based on the provisions set out in the Annex to this Convention.

(2) A Party which has requested assistance may ask the Organization to assist in identifying sources of provisional financing of the costs referred to in paragraph (1).

(3) In accordance with applicable international agreements, each Party shall take necessary legal or administrative measures to facilitate:

- (a) the arrival and utilization in and departure from its territory of ships, aircraft and other modes of transport engaged in responding to an oil pollution incident or transporting personnel, cargoes, materials and equipment required to deal with such an incident; and
- (b) the expeditious movement into, through, and out of its territory of personnel, cargoes, materials and equipment referred to in subparagraph (a).

ARTICLE 8

Research and development

(1) Parties agree to co-operate directly or, as appropriate, through the Organization or relevant regional organizations or arrangements in the promotion and exchange of results of research and development programmes relating to the enhancement of the state-of-the-art of oil pollution preparedness and response, including technologies and techniques for surveillance, containment, recovery, dispersion, clean-up and otherwise minimizing or mitigating the effects of oil pollution, and for restoration.

(2) To this end, Parties undertake to establish directly or, as appropriate, through the Organization or relevant regional organizations or arrangements, the necessary links between Parties' research institutions.

(3) Parties agree to co-operate directly or through the Organization or relevant regional organizations or arrangements to promote, as appropriate, the holding on a regular basis of international symposia on relevant subjects, including technological advances in oil pollution combating techniques and equipment.

(4) Parties agree to encourage, through the Organization or other competent international organizations, the development of standards for compatible oil pollution combating techniques and equipment.

ARTICLE 9

Technical co-operation

(1) Parties undertake directly or through the Organization and other international bodies, as appropriate, in respect of oil pollution preparedness and response, to provide support for those Parties which request technical assistance:

- (a) to train personnel;
- (b) to ensure the availability of relevant technology, equipment and facilities;
- (c) to facilitate other measures and arrangements to prepare for and respond to oil pollution incidents; and
- (d) to initiate joint research and development programmes.

(2) Parties undertake to co-operate actively, subject to their national laws, regulations and policies, in the transfer of technology in respect of oil pollution preparedness and response.

ARTICLE 10

Promotion of bilateral and multilateral co-operation in preparedness and response

Parties shall endeavour to conclude bilateral or multilateral agreements for oil pollution preparedness and response. Copies of such agreements shall be communicated to the Organization which should make them available on request to Parties.

ARTICLE 11

Relation to other conventions and international agreements

Nothing in this Convention shall be construed as altering the rights or obligations of any Party under any other convention or international agreement.

ARTICLE 12

Institutional arrangements

(1) Parties designate the Organization, subject to its agreement and the availability of adequate resources to sustain the activity, to perform the following functions and activities:

- (a) information services:
  - (i) to receive, collate and disseminate on request the information provided by Parties (see, for example, articles 5(2) and (3), 6(3) and 10) and relevant information provided by other sources; and
  - (ii) to provide assistance in identifying sources of provisional financing of costs (see, for example, article 7(2));
- (b) education and training:
  - (i) to promote training in the field of oil pollution preparedness and response (see, for example, article 9); and
  - (ii) to promote the holding of international symposia (see, for example, article 8(3));
- (c) technical services:
  - (i) to facilitate co-operation in research and development (see, for example, articles 8(1), (2) and (4) and 9(1)(d));
  - (ii) to provide advice to States establishing national or regional response capabilities; and
  - (iii) to analyse the information provided by Parties (see, for example, articles 5(2) and (3), 6(3) and 8(1)) and relevant information provided by other sources and provide advice or information to States;
- (d) technical assistance:
  - (i) to facilitate the provision of technical assistance to States establishing national or regional response capabilities; and
  - (ii) to facilitate the provision of technical assistance and advice, upon the request of States faced with major oil pollution incidents.

(2) In carrying out the activities specified in this article, the Organization shall endeavour to strengthen the ability of States individually or through regional arrangements to prepare for and combat oil pollution incidents, drawing upon the experience of States, regional agreements and industry arrangements and paying particular attention to the needs of developing countries.

(3) The provisions of this article shall be implemented in accordance with a programme developed and kept under review by the Organization.

ARTICLE 13

Evaluation of the Convention

Parties shall evaluate within the Organization the effectiveness of the Convention in the light of its objectives, particularly with respect to the principles underlying co-operation and assistance.

ARTICLE 14

Amendments

(1) This Convention may be amended by one of the procedures specified in the following paragraphs.

(2) Amendment after consideration by the Organization:

- (a) Any amendment proposed by a Party to the Convention shall be submitted to the Organization and circulated by the Secretary-General to all Members of the Organization and all Parties at least six months prior to its consideration.
- (b) Any amendment proposed and circulated as above shall be submitted to the Marine Environment Protection Committee of the Organization for consideration.
- (c) Parties to the Convention, whether or not Members of the Organization, shall be entitled to participate in the proceedings of the Marine Environment Protection Committee.
- (d) Amendments shall be adopted by a two-thirds majority of only the Parties to the Convention present and voting.
- (e) If adopted in accordance with subparagraph (d), amendments shall be communicated by the Secretary-General to all Parties to the Convention for acceptance.
- (f)
  - (i) An amendment to an article or the Annex of the Convention shall be deemed to have been accepted on the date on which it is accepted by two thirds of the Parties.
  - (ii) An amendment to an appendix shall be deemed to have been accepted at the end of a period to be determined by the Marine Environment Protection Committee at the time

of its adoption, which period shall not be less than ten months, unless within that period an objection is communicated to the Secretary-General by not less than one third of the Parties.

- (g) (i) An amendment to an article or the Annex of the Convention accepted in conformity with subparagraph (f)(i) shall enter into force six months after the date on which it is deemed to have been accepted with respect to the Parties which have notified the Secretary-General that they have accepted it.
- (ii) An amendment to an appendix accepted in conformity with subparagraph (f)(ii) shall enter into force six months after the date on which it is deemed to have been accepted with respect to all Parties with the exception of those which, before that date, have objected to it. A Party may at any time withdraw a previously communicated objection by submitting a notification to that effect to the Secretary-General.

(3) Amendment by a Conference:

- (a) Upon the request of a Party, concurred with by at least one third of the Parties, the Secretary-General shall convene a Conference of Parties to the Convention to consider amendments to the Convention.
- (b) An amendment adopted by such a Conference by a two-thirds majority of those Parties present and voting shall be communicated by the Secretary-General to all Parties for their acceptance.
- (c) Unless the Conference decides otherwise, the amendment shall be deemed to have been accepted and shall enter into force in accordance with the procedures specified in paragraph (2)(f) and (g).

(4) The adoption and entry into force of an amendment constituting an addition of an Annex or an appendix shall be subject to the procedure applicable to an amendment to the Annex.

(5) Any Party which has not accepted an amendment to an article or the Annex under paragraph (2)(f)(i) or an amendment constituting an addition of an Annex or an appendix under paragraph (4) or has communicated an objection to an amendment to an appendix under paragraph (2)(f)(ii) shall be treated as a non-Party only for the purpose of the application of such amendment. Such treatment shall terminate upon the submission of a notification of acceptance under paragraph (2)(f)(i) or withdrawal of the objection under paragraph (2)(g)(ii).

(6) The Secretary-General shall inform all Parties of any amendment which enters into force under this article, together with the date on which the amendment enters into force.

(7) Any notification of acceptance of, objection to, or withdrawal of objection to, an amendment under this article shall be communicated in writing to the Secretary-General who shall inform Parties of such notification and the date of its receipt.

(8) An appendix to the Convention shall contain only provisions of a technical nature.

ARTICLE 15

Signature, ratification, acceptance, approval and accession

(1) This Convention shall remain open for signature at the Headquarters of the Organization from 30 November 1990 until 29 November 1991 and shall thereafter remain open for accession. Any State may become Party to this Convention by:

- (a) signature without reservation as to ratification, acceptance or approval; or
- (b) signature subject to ratification, acceptance or approval, followed by ratification, acceptance or approval; or
- (c) accession.

(2) Ratification, acceptance, approval or accession shall be effected by the deposit of an instrument to that effect with the Secretary-General.

ARTICLE 16

Entry into force

(1) This Convention shall enter into force twelve months after the date on which not less than fifteen States have either signed it without reservation as to ratification, acceptance or approval or have deposited the requisite instruments of ratification, acceptance, approval or accession in accordance with article 15.

(2) For States which have deposited an instrument of ratification, acceptance, approval or accession in respect of this Convention after the

requirements for entry into force thereof have been met but prior to the date of entry into force, the ratification, acceptance, approval or accession shall take effect on the date of entry into force of this Convention or three months after the date of deposit of the instrument, whichever is the later date.

(3) For States which have deposited an instrument of ratification, acceptance, approval or accession after the date on which this Convention entered into force, this Convention shall become effective three months after the date of deposit of the instrument.

(4) After the date on which an amendment to this Convention is deemed to have been accepted under article 14, any instrument of ratification, acceptance, approval or accession deposited shall apply to this Convention as amended.

ARTICLE 17

Denunciation

(1) This Convention may be denounced by any Party at any time after the expiry of five years from the date on which this Convention enters into force for that Party.

(2) Denunciation shall be effected by notification in writing to the Secretary-General.

(3) A denunciation shall take effect twelve months after receipt of the notification of denunciation by the Secretary-General or after the expiry of any longer period which may be indicated in the notification.

ARTICLE 18

Depositary

(1) This Convention shall be deposited with the Secretary-General.

(2) The Secretary-General shall:

(a) inform all States which have signed this Convention or acceded thereto of:

(i) each new signature or deposit of an instrument of ratification, acceptance, approval or accession, together with the date thereof;

- (ii) the date of entry into force of this Convention; and
  - (iii) the deposit of any instrument of denunciation of this Convention together with the date on which it was received and the date on which the denunciation takes effect;
- (b) transmit certified true copies of this Convention to the Governments of all States which have signed this Convention or acceded thereto.
- (3) As soon as this Convention enters into force, a certified true copy thereof shall be transmitted by the depositary to the Secretary-General of the United Nations for registration and publication in accordance with Article 102 of the Charter of the United Nations.

ARTICLE 19

Languages

This Convention is established in a single original in the Arabic, Chinese, English, French, Russian and Spanish languages, each text being equally authentic.

IN WITNESS WHEREOF the undersigned*, being duly authorized by their respective Governments for that purpose, have signed this Convention.

DONE AT London this thirtieth day of November one thousand nine hundred and ninety.

---

* Signatures omitted.

ANNEX

REIMBURSEMENT OF COSTS OF ASSISTANCE

- (1) (a) Unless an agreement concerning the financial arrangements governing actions of Parties to deal with oil pollution incidents has been concluded on a bilateral or multilateral basis prior to the oil pollution incident, Parties shall bear the costs of their respective actions in dealing with pollution in accordance with subparagraph (i) or subparagraph (ii).
- (i) If the action was taken by one Party at the express request of another Party, the requesting Party shall reimburse to the assisting Party the cost of its action. The requesting Party may cancel its request at any time, but in that case it shall bear the costs already incurred or committed by the assisting Party.
- (ii) If the action was taken by a Party on its own initiative, this Party shall bear the costs of its action.
- (b) The principles laid down in subparagraph (a) shall apply unless the Parties concerned otherwise agree in any individual case.
- (2) Unless otherwise agreed, the costs of action taken by a Party at the request of another Party shall be fairly calculated according to the law and current practice of the assisting Party concerning the reimbursement of such costs.
- (3) The Party requesting assistance and the assisting Party shall, where appropriate, co-operate in concluding any action in response to a compensation claim. To that end, they shall give due consideration to existing legal regimes. Where the action thus concluded does not permit full compensation for expenses incurred in the assistance operation, the Party requesting assistance may ask the assisting Party to waive reimbursement of the expenses exceeding the sums compensated or to reduce the costs which have been calculated in accordance with paragraph (2). It may also request a postponement of the reimbursement of such costs. In considering such a request, assisting Parties shall give due consideration to the needs of the developing countries.
- (4) The provisions of this Convention shall not be interpreted as in any way prejudicing the rights of Parties to recover from third parties the costs of actions to deal with pollution or the threat of pollution under other applicable provisions and rules of national and international law. Special attention shall be paid to the 1969 International Convention on Civil Liability for Oil Pollution Damage and the 1971 International Convention on the Establishment of an International Fund for Compensation for Oil Pollution Damage or any subsequent amendment to those Conventions.